

HEIJASTE

1/2013 27.2.2013

29. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €



<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Pertti Leinonen</i>	Päätoimittajalta.....	6
<i>Matti Tossavainen</i>	Persoonallisuus, osa II	8
<i>Pertti Leinonen</i>	Uskollisuuden riemuvoittoa Urantialla.....	21
<i>Seppo Kanerva</i>	Jeesuksen uskonto.....	26

Päätoimittaja

Pertti Leinonen

Kaivoskuja 7, 02730 ESPOO

Puh. 050 041 6336

julkaisukomitea-pj@urantia.fi**Toimitussihteeri**

Jouni Nurmi

Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI

Puh. 050 343 4310

jouni.nurmi@bastu.net**Toimittajat**

Maija Heikkilä

HELSINKI

Puh. (09) 323 4147

Leena Kari

HELSINKI

Puh. (09) 445 883

Taitto

Martti Vanninen

ESPOO

Puh. 040 727 8714

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat muotoa 123:4.5 (luku:jakso.kappale) entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan seuran sihteerille.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 € irtonumero 4 € Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeron 2/2013 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.5.2013 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry
PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili:
Nordea Pankki
IBAN: FI72 1427 3000 1021 26
BIC-tunnus: NDEAFIHH

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Sivurinne 1 A, 01840 KLAUKKALA

Puhelin:(09) 879 4351, 040 830 1200
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa:
Danske Bank
IBAN: FI91 8000 1270 1608 73
BIC-tunnus: DABAFIHH



Puheenjohtajan kynästä



*U*rantia-kirja annettiin aikanaan koko maailmalle, kaikille kansoille ja roduille ja uskonnoille – se osoitettiin koko ihmiskunnalle. Kirja on sisällöltään rajatonta, ja se puhuttelee ihmisiä varmasti satoja, kenties jopa tuhansia vuosia. Laatijat osasivat tehtävänsä, ja sisältö puhuu vakuuttavaa ja ajatonta sanomaa omasta puolestaan. Ehkä juuri tekstin omaleimaisuus ja tahriintumattomuus nykyiseen hälventää ennakkoluuloja ja saa ihmiset uteliaiksi.

Eli kirjan nimi ja sisältö on onnistunut tasapuolisuudessaan. Entä miten on kansainvälinen lukijayhteisö? Onko se pystynyt säilyttämään tämän tasapuolisuuden, neutraaliuden ja uskottavuuden omassa levitystyössään? Onko kirjan sanoma edelleenkin yhtä hyvin vastaanotettavissa jokaisen kansan, rodun ja uskonnon piirissä, vai leimaako sitä jokin taho?

Ensiksi on hyvä tarkastella inhimillisen toimintamme realiteetteja.

Kansainvälisessä toiminnassa niistä ensimmäinen eikä vähäisimpänä, on kielikysymys sekä organisaatiossa että *Urantia-kirjan* saatavilla olevissa käännöksissä. Sitten tulevat toimipaikkojen sijainnit, toimihenkilöiden taustat ja monikulttuurisuus.

Urantia-kirjan käännösten suhteen ollaan hyvällä polulla: maailman valtakielet on jo katettu tai ne ovat tekeillä, muut seuraavat perässä. Vuonna 2020 jo 80 % ihmisistä voinee lukea kirjaa omalla äidinkielellään.

Kansainvälisessä *Urantia*-liikkeessä yhteisenä kielenä toimii englanti, ja nähdäkseni tähän valintaan ei ole varteenotettavia vaihtoehtoja, kun toimitaan kansainvälisesti. Mielestäni tämän yhteisen kielen löytyminen on sekä mahdollisuus jos myös ”pullonkaula” aitoon kansainvälisyyteen siirryttäessä. Tekniset yhteydenpitovälineet meillä jo on kenen tahansa osallistumiseen. Tällä hetkellä ylivoimainen enemmistö kansainväli-

sen toiminnan henkilöistä (Urantia-säätiö, UAI, Fellowship, jne.) puhuu englantia syntyperäisesti. He ovat enimmäkseen USA:sta, Kanadasta, Australiasta, Englannista ja muutama muualta. Toimipaikkana kaikilla kolmella edellä mainitulla organisaatiolla on USA. Tämä keskittyminen on pitkälti kielikysymyksen aiheuttama realiteetti, mutta myös kulttuurin ja Urantian historian perinnettä. Periaatteessa näiden yhdistysten elimiin valitaan mielellään myös ulkomaalaisia, eli Pohjois-Amerikan ulkopuolisia, mutta käytännössä sen toteutuminen ei ole niin helppoa. Osallistumiskynnyksiä on useita. Ensinnäkin välimatka ”pääkonttoriin” on pitkä. Silloin kun toivotaan kasvokkain tapaamista, niin matkakustannus on jo yksi kysymys, ja toinen on siihen tarvittava aika, joka matkoi- neen voi olla jo useita päiviä. Kolmanneksi, ja ei mitenkään vähäisimpänä, on kielitaito. Tätä tarvitaan kaikessa kommunikoinnissa, tapahtuipa se sähköpostilla, puhelimella tai tapaamisissa. Ja olipa kielitaito miten hyvä tahansa, niin näkemystensä esittäminen ja puolustaminen jo äidinkielelläkin, puhu-

mattakaan vieraalla kielellä, ei ole helppoa. Urantia-liikkeessä useimmat puhuvat englantia äidinkiele- nään. Muiden ehkä lyhyet ja yti- mekkäät lauseet saattavat hukkuu siihen näkemysten vuoksiaaltoon, jolla äidinkielen puhujat vastaavat. Tämä taas vaatii vastaansa sellaista sanavalmiutta, jollaista harvalla vieraan kielen puhujalla on tarjota. Unohtaa ei voi myöskään kulttuurisia eroavaisuuksia. Kaikkien ei ole aina helppo hyväksyä toisten näkemyksiä omakseen tai edes yhteiseksi toimintatavaksi, vaikka näkisivätkin niiden paremmuuden nykytilanteeseen nähden. Syitä voi olla useita, joita en tässä lähde arvailemaan. Mutta tosiasia on, että hyvät ideat ja ajatukset eivät yksin riitä, vaan ne pitää sen lisäksi osata myös ”myydä”, eli saada niille toisten hyväksyntä. Tämä vaatii jo monikulttuurista taitoa ja tahdikkuutta, jota on täytynyt edeltää jo muun luottamuksen syntyminen. Eli Urantia-liike on kyllä maailman laajuinen ja periaatteessa monikansallinen, mutta vielä toistaiseksi painottunut, ja voisiko sanoa jopa osittain jämähtänyt syntysijoilleen. Kaikki kiitos ja kunnia niille henkilöille ja pyrkimyks-

sille, joita on tehty kansainvälisyyden lisääntymisen eteen, olipa se vierasmaalaisten lisääntynyttä osallistumista tai nykyjohdon avartunut näkemystä. Mahdollisista haasteista huolimatta suosittelen silti lämpimästi osallistumista myös niille, jotka puhuvat englantia vieraana kielenään. Kaikesta huolimatta heidän tietämystään arvostetaan suuresti, ja kokemus kansainvälisestä osallistumisesta on ainutlaatuinen!

Se, että tämän päivän Urantia-liike ei vielä ole täysin homogeeninen ei ole nykyjohdon syytä. Mielestäni he ovat ymmärtäneet asian ja ovat tehneet hyvää työtä kansainvälistymisen eteen. Mutta matka vain on pitkä ja työ etenee asteittain. Yksi edistysaskel on jo nähtävissä eurooppalaisen ”Blue Clubin” synnyssä. Tosin sielläkin puhutaan englantia, mutta kulttuuriset ja maantieteelliset eurooppalaiset omaleimaisuudet ovat jo nähtävissä. Vastaavia syntyy ajan mittaan myös muualle.

Suomalaisiakin henkilöitä on menneinä vuosina jo ilahduttavan monta toiminut menestyksekkäästi kansainvälisissä Urantia-liikkeen tehtävissä. Suomalaista suoraselkäi-

syyttä yleensä arvostetaan, mutta joskus sekin hämmentää. Kerran eräs eteläeurooppalainen puhelias henkilö totesi suomalaisista noin ohimennen muun muassa sen, että meidän kanssa on joskus vaikea keskustella, koska ”te suomalaiset sanotte asiat vain yhden kerran”. Liekö tuo meidän kansallispiirteitämme?

UAI:n palvelujohtokunnassa (ISB:ssä) on vaihtovuorossa kuusi henkilöä nyt maaliskuussa 2013. Yhtäjaksoinen palveluaika ISB:ssä on 4+4 vuotta. Siellä vaihtuu mm. presidentti ja vähintään pari muutakin henkilöä. Edes ehdokkaiksi sinne oli taas kerran vaikea saada juuri muita kuin pohjois-amerikkalaisia veljiämme.

Tapio Talvitie

PÄÄTOIMITTAJALTA



Lukijapäivät Sastamalan Ellivuoressa 25.–27.1.2013

Perinteeksi muodostunut *Urantia-kirjan* lukijoiden talvipäivät pidettiin tällä kerralla aivan uudessa paikassa, toisin sanoen emme olleet vierailleet aikaisemmin täällä seuran yli 20-vuotisessa historiassa. Paikka sijaitsee Tampereen ja Porin välillä ja on tunnettu laskettelurinteistään, mutta myös muista talviurheiluun liittyvistä mahdollisuuksistaan. Myös kokous- ja konferenssipaikkana Ellivuori on saanut mainetta, ja palvelut toimivatkin kaikin puolin kiitettävästi tapaamisemme aikana.

Suomen *Urantia*-seuran koulutuskomitealla on vastuu talvipäivien järjestelyistä. Päivien teemaksi oli valittu ”Ihmisen edistymisen tukeminen nykyelämässä”. Otsikko johdattelee luonnollisesti sen pohtimiseen, mitä puolia meissä itse kussakin pitäisi edistää ja miten. Vastauksena seurasi esitelmöitsijöiden yksityiskohtaisempi aiheenmäärittely, kuten ”Miten kehittää eheä persoonallisuus” (**Erja Kalenius**) tai ”Jeesuksen elämänohje” (**Matti Tossavainen**) ja ”Jeesuksen uskonto” (**Seppo Kanerva**).

Urantia-kirjan neljäs osa – Jeesuksen elämä ja opetukset – tarjoaa 774 sivulla loistavan lähdemateriaalin käsitellä lähes mitä tahansa elämänaluetta. Itse asiassa tämä on mielestäni *Urantia-kirjan* eniten ihmiseen vetoava osuus sen rinnalla, että meissä asuu Universaalisen Isän henki – Ajatuksensuuntaaja, jonka kanssa olemme vuorovaikutuksessa.

Suuri osa päivien ajankäytöstä varataan pienryhmätyöskentelyyn. Tämä käytäntö on ollut lukijapäivien ohjelmarunkona koko sen toiminnan ajan. Toimintamuotona se onkin erinomainen ja tutustuttaa ihmiset toisiinsa. Tälläkin kertaa jaettiin osallistujat (40 henkeä) noin 5–6 hengen ryhmiin, joille annettiin tehtäväksi keskustella, tehdä johtopäätöksiä ja antaa ratkaisuehdotuksia annetun aiheen mukaisista kysymyksistä. Pienryhmäkeskustelut ja tutustuminen toisiin lukijoihin onkin päivien parasta antia. Ollakseen rentouttava ja inspiroiva tämän tulisi olla mahdollisimman vapaamuotoista ilman muodollisuuksia. Ryhmien loppuyhteenvetotkin voisivat olla vapaaehtoisia

ilman keinotekoista opettajaoppilas-asetelmaa. Turhaa suorituskeskeisyyttä pitäisi välttää ja antaa vain keskustelun teema ja runsaasti aikaa. *Urantia-kirjan* opiskelijat ovat pääsääntöisesti vanhempaa väkeä ja tuntevat *Urantia-kirjan* hyvin useiden vuosien tai vuosikymmenten lukukokemuksen perusteella, joten keskinäisten kokemusten jakaminen on ainakin omasta mielestäni parasta näissä tilaisuuksissa. Uskoisin sen kiinnostavan myös nuorempia osanottajia.

Toinen päivä jatkui aamunavauksen jälkeen **Raimo Kujalan** ja **Tapani Vainion** lanseeraamalla käytännönläheisellä sosiaalipolitiikan projektitehtävällä siitä, miten ilmennämme *Urantia*-opiskelussa omaksumaamme arvomaailmaa ympäristöömme. Eli toisin sanottuna, kuinka tulemme toimeen erilaisten ihmisten kanssa. Tehtävällä yritettiin saada esiin konkreettisia esimerkkejä toimintaohjeiksi eri tilanteissa kuten parisuhteessa, työpaikalla, opintopiirissä jne. Jokainen seitsemästä pienryhmästä sai oman nimikkoaiheensa ja tehtäväksi keksiä tapoja viestittää kanssaihmisilleen sitä hyvää, jota kukin on löytänyt elämänsä varrelta, ja kuinka tätä sovelletaan kanssakäymisessä erilaisissa sosiaalisissa tilanteissa. Kuten arvata saattoi, hyviä ohjeita löytyi paljon enemmän kuin kukaan uskoisi. Jos kaikkia ehdotuksia ei muista,

niin se on ainakin hyvä muistaa, että lähimmäisiä tulisi kohdella kuten toivoo itseään kohdeltavan.

Päivien viimeisenä esitelmöi **Riitta Tuori** aiheenaan: ”Miten Jeesuksen opetukset toteutuvat nykypäivän ihmisen elämässä?” Jokainen voi tehdä tästä havaintoja omassa ympäristössään ja seurata uutisvirtaa maailmasta ja päätellä miten asiat ovat. Ihmisen on kuitenkin vaikeata huomata sitä hyvää kehitystä, joka tapahtuu hitaasti vuosikymmenten ja satojen vuosien kuluessa. Kuten *Urantia*-ilmoituskin vakuuttaa: ”*Älkää lanjistuko; ihmisen evoluutio on yhä käynnissä, eikä Jeesuksessa ja Jeesuksen kautta maailmalle annettu ilmoitus Jumalasta tule epäonnistumaan*”. [2097:1]

Päivien päätteeksi seuramme puheenjohtaja **Tapio Talvitie** kertoi ajankohtaisista asioista, kuten suomalaisen *Urantia*-äänikirjaprojektin etenemisestä (sen valmistumista odotellaan jo suuremmalla todennäköisyydellä kuluvan vuoden toisella puoliskolla) sekä kansainväliseen lukijajärjestöön UAI:hin (Urantia Association International) liittyvistä järjestöasioista. Lopuksi Tapio kiitti kaikkia lukijapäiviin osallistuneita ja koulutuskomiteaa hyvin onnistuneista järjestelyistä ja toivotti turvallista kotimatkaa kaikille.

Pertti Leinonen

Persoonallisuus, osa II

MATTI TOSSAVAINEN
ESITELMÄ 12.5.2012

SISÄLTÖ

- Persoonallisuus: taustaa
- Universaalisen isän persoonallisuus
- Persoonallisuus maailmankaikkeudessa
- Iankaikkisen Pojan persoonallisuus
- Kokemukselliset universumitasot
- Infiniittiset absoluutit
- Jumalan infiniittisyys
- Universumitodellisuus ja persoonallisuusrealiteetit
- Muodonmuutokset
- Universumitodellisuuden jäsentäminen
- Alkulähteiltä päämäärien lopullisuuteen
- 1. Ensiasteinen finiittisten funktionaalinen yhteenliittymä
- 2. Toisasteinen, korkeinta finiittistä edustava integraatio
- 3. Transsendentaalinen kolmannen asteen todellisuusyhteenliittymä
- 4. Perimmäinen, neljännen asteen integroituma
- 5. Ko-absoluuttinen integroituma
- 6. Absoluuttinen integroituma
- 7. Päämäärän lopullisuus
- Persoonallisuuden dimensiot
- Meidän (urantialaisten) persoonallisuus
- Persoonallisuuden hahmo eli läsnäoloilmiö
- Persoonallisuuden luovuuden täysimääräisen toiminnan edellytys
- Persoonallisuus ja moraalit
- Sielun syntyminen
- Miten Korkein Oleno liittyy sielun syntyyn?
- Ajatuksensuuntaajan esipersonallisuus
- Mitä esipersonallinen tarkoittaa?
- Persoonallisuus ja mieli
- Persoonallisuuden eloonjääminen
- Persoonallisuuden lakkauttaminen
- Persoonallisuus, mitä se voisi olla?
- Loppusanat

Jatkuu edellisestä numerosta
4/2012 sivulta 38.

Mitä esipersonallinen tarkoittaa?

Esipersonallisuus on ominaisuus, joka jollekin olennolle, tässä Jumalan fragmentille, on

erikseen ja aina Isän toimesta annettu. Esipersonallisuus ei ilmene Suuntaajan toiminnoissa ulospäin siinä mielessä persoonallisesti kuin mitä me persoonallisuudella ymmärrämme. Esipersonallinen on joka tapauksessa eri asia kuin

persoonallinen. Esipersonallinen Ajatuksensuuntaaja on meille persoonaton (34:6, 100:7). Esipersonallinen Suuntaaja saa kuitenkin meidät tuntemaan Universaalisen Isän persoonalliseksi. Suuntaaja on ihmeellinen myös siksi, että se pystyy osoittamaan meitä kohtaan jumalallista kiintymystä, rakastamaan meitä (1203:2), ja nämä jos mitkä, ovat ominaisuuksia, joita esipersonallisuuden yhteydessä meidän on vaikea käsittää. Paratiisin-Isä on ilmeisesti varannut – – *tämän tavan pitää persoonallista yhteyttä yksittäisiin luotuihinsa vain Luojalle kuuluvaksi etuoikeudeksi. Eikä koko universumien universumissa ole mitään, joka olisi näiden persoonattomien entiteettien osoittamaan ihmeelliseen huolenpitoon täysin verrattavaa, entiteettien, jotka niin lumoavalla tavalla pitävät evolutionaaristen planeettojen lapsia asuinsijoinaan* [1203:2].

Esipersonallisuus Suuntaajan ominaisuutena on valmius ymmärtää persoonallisuuksia, kyky reagoida persoonallisuuksien toimintaan, niiden mielen liikkeisiin, ajatuksiin ja tahtotoimintaan, luoda esipersonalliselta kannaltaan toveruussuhde. Esipersonallinen Suuntaaja kykenee näillä avuilla osoittamaan huolenpitoa kohdetaan, persoonallisuutta kohtaan ja kykenee aidosti tuntien ja tarpeet

tunnistaen toimimaan tämän hyväksi (3:16). Lisäksi esipersonallinen Suuntaaja kykenee tuomaan ihmisen persoonalliseen mieleen hengellisiä arvoja, jotka menevät ideainmuodostuksen tuolle puolen. *Missään ihmisten kielessä ei ole sanaa, jota voitaisiin käyttää tarkoittamaan tätä "tuntemusta", "tunnetta", "intuitiota" tai "kokemusta", jota olemme päättäneet kutsua jumalatietoisuudeksi. Ihmisen sisimmässä oleva Jumalan henki ei ole persoonallinen – Suuntaaja on esipersonallinen – mutta tämä Opastaja tuo esille sellaisen arvon, se huokuu sellaista jumalallisuuden tuntua, joka on korkeimmassa ja infiniittisessä merkityksessä persoonallista. Ellei Jumala olisi vähintäänkin persoonallinen, hän ei voisi olla tietoinen, ja ellei hän olisi tietoinen, hän olisi ihmistä alempi.* [1130:5, lihavointi kirjoittajan.]

Esipersonalliset Suuntaajat, nämä jumalalliset henget, toimivat täydellisessä yhteisymmärryksessä ja yhteistyössä keskenään, mutta esipersonallisina niiden reagointi kaikkiin persoonallisuuden osoitamiin hengellisiin virittäytymiin on aina täysin sama, identtinen. Toimeenpannessaan hengellisiä suunnitelmiaan Ajatuksensuuntaajat ovat kuin yksi. Jeesus opettikin: *Hengellinen yhtenäisyys juontuu siitä tietoisuudesta, et-*

tä teistä jokaisen sisimmässä asuu ja teitä jokaista yhä enemmän hallitsee taivaallisen Isän antama henkilöahja. [1591:6]

Suuntaajat ovat alkuperältään ja olemukseltaan toistensa kaltaisia ja eroavat toisistaan korkeintaan kokemuksensa osalta. Kokemus ei taas mitenkään lisää Suuntaajien esipersonallisuutta.

Johtopäätöksenä voidaan sanoa, että Suuntaajat edustavat hengellistä yhtenäisyyttä, sillä hengellisten reagoitensa suhteen ne ovat kuin yksi. Suuntaajien esipersonallisuus ei ilmene näissä reaktioissa vähäisimpinäkään persoonallisina ilmauksina. Persoonallisuus on sen sijaan moninaista, aina alkuperäistä ja ainutkertaista, jota – – *sävyttävät ja ja kvalifioivat lisäksi niiden aineellisuutta, mielellisyyttä ja hengellisyyttä edustavien, yhteen liittyvien energioiden olemus ja laatu, jotka muodostavat elimelliset puitteet persoonallisuusilmenemälle* [194:3]. Ihmisen kokemuksellinen persoonallisuus on aktiivinen toimiva realiteetti vasta, kun se on päässyt kosketuksiin jumalallisen Suuntaajan kanssa: persoonallisuus alkaa toimia täysimääräisesti. Näin – – *aineellinen minä on kiistatta ja kvalifioimattomasti persoonallinen* [71:1].

Näyttää siltä, että esipersonallinen tarkoittaa muun muassa seu-

raavaa:

1. Se on valmius ja kapasiteetti jumalallisen persoonallisuuden saavuttamiseen,
2. Se antaa Suuntaajalle yksilöllisyyden ja erillisyyden, mutta se ei poista olemuksen identtisyttä hengellisten reagoitien suhteen,
3. Se ei ilmene Suuntaajasta ulospäin lainkaan persoonallisina ilmauksina, vaan Suuntaaja tulee aina esille persoonattomasti,
4. Se on kyky ja mahdollisuus persoonallisuuden reagoitien tunnistamiseen ja niihin reagointiin,
5. Se kykenee vahvistamaan ihmisen kykyä tunnistaa Isä persoonallisuudeksi esipersonoallisten yhteyskanavien avulla ja ihmisen mielessä toimimalla,
6. Se kykenee jalontamaan kuolevaisen persoonallisuuden laadullista ilmenemää (1198:5),
7. Se tarkoittaa esimielen ja esitahtdon olemassaoloa, jotka ovat välttämättömät edellytykset itsenäiselle toiminnalle, suunnitelmien laatimiselle, niiden toteuttamiselle ja tarpeellisille muuntamisille (1183:5).

Olisiko niin, että Suuntaajien tahtotoiminta on ihmisen tahtotoiminnan komplementti ja nämä

yhdessä muodostavat täydellisen vapaan tahdon ilmenemispotentiaalin, joka aktualisoituu fuusion jälkeen tulevan ikuisuuden kulussa? Vai menisivätkö tahtotoiminnan alueet kuitenkin osin päällekkäin, mutta niitä säätelisi Suuntaajien osalta esipersonallisuus ja ihmisen osalta persoonallisuus. Jos näin olisi, Suuntaajat eivät välttämättä alistuisikaan persoonallisuuden osoittamaan tahtoon. Tahtojen osittaiseenkaan päällekkäisyyteen en usko, sillä Suuntaajien tiedetään alistuvan täysin persoonallisuuden osoittamaan tahtoon. *Ihmistahto toimii universumitodellisuuden persoonallisuustasolla, ja kaikkialla kosmoksessa persoonaton – ei-persoonallinen, alipersoonallinen ja esipersoonallinen – aina reagoi olemassa olevan persoonallisuuden tahtoon ja tekoihin.* [1183:6] Näin ollen pidän Suuntaajien tahtotoiminnan aluetta ihmisten tahtotoiminnan komplementtina, jolloin ne eivät koske samoja asioita, ne eivät ole päällekkäisiä, vaan ne ovat toisiaan täydentäviä.

Persoonallisuus ja mieli

Persoonallinen mieli tarkoittaa seuraavaa:

Persoonallinen mieli koostuu mielestä ja Isän lahjoittamasta persoonallisuudesta ja tällainen mieli

on itsetajuisesti minätietoinen eli tietoinen omasta tietoisuudestaan ja ainutlaatuisesta persoonallisuudesta.

Miten persoonallisuus ”kytkeytyy” mieleen, sitä ei *Urantia-kirjassa* kerrota. Ihmisen mieli on väline, joka on tarkoitettu kehitettäväksi persoonallisuuden alaisuudessa ja hengen johdatuksessa – mitä monipuolisemmin, sitä parempi. Meidän tahtomme on kuin villi ori, ja mielen hallintaan saattaminen on kuin tuon villihevo- sen kesyttämistä. Mieli on myös väline, jolla ihminen sitoutuu hyvyteen ja iäistää itsensä tai samaistuu pahuuteen ja hävittää oman olemassaolonsa. Fyysinen mieli on siten se areena, jossa ylönousemusta koskevat päätökset on tehtävä.

Kaikki se jumalallinen, johon ihmismieli tarttuu ja jonka ihmisielu omaksuu, on kokemuksellisesti saatutettua. Se on henkilökohtaiseen kokemukseen kuuluva realiteetti – –. [52:2, lihavointi kirjoittajan, *Urantia-kirjassa* kursiivi]. Lisäksi: *Opetuksen tarkoitus on kehittää ja terävöittää – – ihmisielen synnynnäisiä kykyjä; sivistyksen tavoitteena on niiden julkituominen; elämäkokemuksen tehtävänä on niiden todellistaminen; uskonnon tarkoituksena on niiden jalostaminen ja persoonallisuuden tavoitteena on nii-*

den yhdistäminen. [192:7, lihavoinnit kirjoittajan.]

Persoonallisuuden eloonjääminen

Persoonallisuuden eloonjääminen on luodun suvereeninen oikeus. Häntä ei tässä suhteessa rajoita muuta kuin oma tahto. Persoonallisuuden eloonjääminen merkitsee sitä, että ihminen on tehnyt päätöksen toteuttaa Isän tahtoa. Onko päätös tietoinen tai ei, sillä ei ole merkitystä. Oleellista on se, että sitoudutaan hyvyteen, totuuteen ja kauneuteen, jumalallisiin ajassa ja aineellisuudessa ilmeviin arvoihin.

Persoonallisuuden lakkauttaminen

Persoonallisuuden merkitys on suunnaton Isälle ja hän pyrkii suojelemaan niitäkin, jotka ovat tehneet pahaa häntä vastaan, jopa paaduttaneet itsensä, mutta jotka eivät vielä ole tehneet täysin lopullista ratkaisuaan, eivät ole vielä ehdottomuutta ja peräänantamattomuutta tuntien päättäneet omasta kohtalostaan. Kun se aika joskus tulee, tuomiota ei vieläkään panna toimeen, vaan vasta sitten, kun syytetty itsekkin hyväksyy tuomion. Tämä on jumalallisen lain, persoonallisen armeliaisuuden ja Paratiisin Kolminaisuuden

täydellisen tuomion periaate. Mitään ei jätetä sattuman varaan sen suhteen, olisiko syytetty voinut vielä katua. Kenelläkään ei tämän jälkeen ole mitään mahdollisuutta moittia tuomiota, sillä kaikki, myös syytetyt ymmärtävät ja hyväksyvät sen. Tällöin päätös on lopullinen ja **tuomitun olemassaolo lakkautetaan**. Hän on kuin ei olisi ollutkaan. Tästä riippumatta mitään, millä on reaalista arvoa, ei heitetä hukkaan, ei edes tällaisen tuomitun kokemuksellisia aktualisoituneita arvoja, sillä ne säilyvät hänen mielessään asuneen **Ajatuksensuuntaajan muistissa** ja ovat luovutettavissa toiselle, Jumalan tahtoa noudattamaan päätyvälle persoonallisuudelle.

Persoonallisuus, mitä se voisi olla?

Urantia-kirjan persoonallisuuskäsite on tyystin erilainen kuin mitä se on vallitsevien tieteellisten näkemysten mukaisesti. Persoonallisuuden määritelmä Wikipedian mukaan:

Persoonallisuus on **psykkisten ominaisuuksien** melko pysyvä kokonaisuus.

Persoonallisuuden erittäin laaja käsite sisältää ihmisen koko **maailmankuvan, minäkäsityksen, itsetunnon, arvot, luonteen ja temperamentin**. Se muodostuu

koko elämän ajan yksilön ja hänen ympäristönsä vuorovaikutuksesta ja se ohjaa kaikkea yksilön toimintaa.

Ihmisen koko persoonallisuus on tallentunut hänen muistiinsa. Persoonallisuus määrittää sen, miten kukin käyttäytyy, mistä pitää ja mistä ei, miten ilmaisee itseään, miten suhtautuu asioihin, jne.

Yksi määritelmä englannin kielellä:

Personality can be defined as a dynamic and organized set of characteristics possessed by a person that uniquely influences his or her **cognitions**, motivations, and **behaviors** in various situations.

Molemmilla lähestymistavoilla, niin uskonnollisella *Urantia-kirjan* esittämällä persoonallisuuden kuin tietemme määrittelyllä on yksi yhteinen piirre: vaikeus määritellä, mitä persoonallisuus on. *Urantia-kirjassa* todetaan: että *Persoonallisuus on yksi universumin ratkaisemattomista mysteereistä. Pystymme muodostamaan päteviä käsityksiä persoonallisuuden eri lajien ja tasojen koostumukseen sisältyvistä tekijöistä, mutta emme täysin käsitä itse persoonallisuuden todellista luonnetta. Tajuamme selvästi ne lukuisat tekijät, jotka yhteen saatettuina muodostavat ihmispersoonallisuuden puitteet, mutta em-*

me täysin käsitä tällaisen finiittisen persoonallisuuden luonnetta ja merkitystä. [70:3]

Itse uskon tähän. Persoonallisuuden tieteellinen havaitseminen, tulkinta ja määrittely tulee olemaan tavattoman haastavaa, vaikkakin aina sieltä löytyy jotain uutta, joka valottaa persoonallisuutta. Mutta tuskin löytyy lopullista totuutta, sillä sellainen on mitä ilmeisimmin vain Universaalisen Isän hallussa. Minusta näyttää siltä, että persoonallisuuden lopullinen selvittäminen tieteen, filosofian ja uskonnon integroitessa josakin kaukaisessa tulevaisuudessa ei tule tuomaan asiaan lopullista valaistusta: Isä pitää persoonallisuuden lopullisen salaisuuden itsellään eikä hän sitä paljasta meille kuten sitäkään, mitä elämä itse asiassa on.

Persoonallisuuteen liittyy ominaisuuksia, joista tärkeimmät ovat kyky itsenäiseen, muista vaikutteista riippumattomaan päätöksentekoon, kyky luovuuteen sekä kyky suunnitella ja toimia ajasta riippumatta. Persoonallisuus on aina lahja, Universaalisen Isän antama lahja, joka on lähtöisin jumalallistuneesta todellisuuden tasosta ja se ulottuu alimman Jumalaa tuntevan luodun tasolta aina Jumalaan itseensä saakka.

Tahtotoiminta on persoonalli-

suuden keskeinen attribuutti: ne kulkevat käsi kädessä. *Urantia-kirjassa* tuodaan esiin tosin olentotyyppejä, jotka eivät ole ainakaan meidän kannaltamme persoonallisuuksia, mutta jotka käyttävät omassa rajatussa toimintapiirissään aitoa tahtoa. Nämä edustavat äärimmäistä erilaistumista, jota Jumaluudet tarvitsevat omien tavoitteitensa saavuttamiseksi, mutta jotka eivät ole persoonallisuuksien piiriin kuuluvia. Jumalalle nämäkin eriytyvät ovat siitä huolimatta erilaistettua, ehkäpä jollain tavalla persoonallisia.

Infiniittiset persoonallisuudet, Jumaluuden kolme persoonallisuuden ilmenemää eli Isä, Poika ja Henki, eivät ole suoraan finiittisten alempien persoonallisuuksien tavoitettavissa. Periaatteessa kaikki muut jumaluutta alemmat persoonallisuuden lajit ja vaiheet ovat assosiativisia saavutettavuuksia (8:4), vaikkakaan emme voi vielä hengellisen kehityksemme tässä vaiheessa, aineellisen elämän puitteissa eikä aina heti sen jälkeenkään, niitä kaikkia saavuttaa, kohdata, tuntea tai toimia rinnan yhteistyössä heidän kanssaan. Me voimme olla tosin persoonallisessa yhteydessä Universaaliseen Isään jo nyt, mutta se ei ole sama kuin saavuttaa hänet. Meillä on Isän persoonallisuuspiiri ja se toimii parhaiten aidon pal-

vonnan yhteydessä.

Persoonallisuuden ilmenemis-
muodot ovat **esipersonallinen**,
persoonallinen ja ylipersonallinen
sekä superpersoonallinen. Käytän-
nössä kykenemme ymmärtämään
näistä persoonallisuuksien tasoista
vain persoonallisen ja toimimaan
näiden kanssa persoonallisessa suh-
teessa. Persoonallisen ja esiper-
soonallisen välinen kontakti voi to-
teutua silloin, kun saamme mieles-
tämme yhteyden Ajatuksensuuntaa-
jan jumalalliseen mieleen, ehkäpä
oikeammin päinvastoin. *Urantia-
kirjassa* ei tietääkseni mainita esi-
merkkejä siitä, voisimmeko olla
yhteydessä ylipersonallisen olen-
non kanssa. Superpersoonallista
emme kykene edes kuvittelemaan.

Persoonallisuuden lahjaominaisuus tekee sen, että persoonallisuutta ei voi muuksi muuttaa persoonallisuuden omin toimin. Sitä ei myöskään tehdä Jumalten toimin, sillä Isän lahjaksi antama persoonallisuus on pysyvä ominaisuus ajasta, paikasta ja henkistatuksesta riippumatta. Kerran annettu persoonallisuus on pysyvä lahja, joka säilyy juuri sellaisena iäti. Siitä ei tehdä kopioita, siitä ei tule dublikaatteja eikä se häviä, mikäli persoonallisuus iäistää itsensä samaistumalla Jumalan tahtoon. Persoonallisuuksia ei myöskään summata yhteen siinä muodossa kuin me sen ym-

märrämme. Isän tahto on, että persoonallisuus on iäti uniikki ja että hänen ja luodun persoonallisuuden välinen suhde on **ainutlaatuinen**, henkilökohtainen.

Koska persoonallisuus on lahja, silloin se ei ole koskaan itsestään ilmaantuvaa. Se ei kehkeydy aineellisen mielen puitteissa ilmaantuakseen persoonallisuutena mielitietoisuudessa. Persoonallisuuden pysyvyys tarkoittaa vuorostaan sitä, ettei persoonallisuus edes ikuisessa tulevaisuudessakaan muuksi muutu, paitsi että se kehittyy. Isän oma persoonallisuus on ikuista, ajatonta ja hänen lahjoittamansa persoonallisuudet saavat myötalahjana nämä samat ominaisuudet.

Persoonallisuus ilman elävää energiajärjestelmää, mieltä tai henkeä, ei voi olla toiminnallisesti olemassa. Niinpä ihmisen fyysisen kuoleman ja morontiaalisen ylösnousemuksen välisenä aikana ei ole tietoa siitä, missä persoonallisuus sijaitsee. Siitä ei pidä hoivaa kukaan nimetty universumiolento niin kuin esimerkiksi sielumme yhteydessä tapahtuu. Siitä huolimatta persoonallisuus ilmestyy välittömästi siihen elävään energiajärjestelmään eli sieluun. Morontiaalinen sielutietoisuutemme aktivoituu Suuntaajan saapuessa morontiahahmoomme, mutta Suuntaajaa ei mainita persoonallisuuden tuojana tai aktivoijana. Suuntaaja on Isäs-

tä ja persoonallisuutemme on Isän lahja, joten ei liene mahdotonta sekään, etteikö tässä yhteydessä Suuntaajalla voisi olla jonkinlaisen airueen osa. Ja onko niin, että fyysisen kuolemamme ja ylösnousemuksemme väliajan persoonallisuus on lahjoittajansa eli Isän huomassa. Mutta näitä emme tosiaankaan tiedä.

Universaalinen Isä on persoonallisuuden reaalisuuden salaisuus samoin kuin hän on persoonallisuuden alkulähde ja määränpää. Kaikki persoonallisuudet saavat alkunsa Isästä ja kaikkien persoonallisuuksien ikuinen päämäärä on saavuttaa Isä. Universaalinen Isä tahtotoimintansa ensimmäisenä reaktiona loi Iankaikkisen Pojan, joka on absoluuttinen persoonallisuus, meille täydellisen persoonallisuuden malli. Isän persoonallisuus ja Hengen persoonallisuus edustavat myös täydellisyyttä, mutta ne eivät ole absoluuttisia. Näiden kolmen jumaluuden asuinpaikka on Paratiisin Saari, mutta se ei ole persoonallinen ja sen on hengellisen ulkopuolella. Paratiisin Saari on fyysisten järjestelmien alkulähde ja niiden koordinoija, koossapitäjä sekä universaalisen todellisuuden absoluuttinen alkumalli (8:5).

Persoonallisuudesta voi todeta negaation avulla, ettei se ole fyysistä ruumista, ettei se ole myöskään mieli (kirjoittajan huomautus), ettei se

ole sielu tai sielua, muttei se ole myöskään henki tai henkeä (9:1). Minusta persoonallisuus on yksi suurista mysteereistä, sillä näyttää ikään kuin siltä, että se ei olisi millään tavalla konkreettisesti havaittavissa oleva universumeissa esiintyvä osanen, vaan se olisi jollain tavalla ainutlaatuisten ja uniikkien ominaisuuksien, lainalaisuuksien joukko, joka tulee ilmi mielen, sielun ja hengen energiamaailmoissa. Jos näitä energiajärjestelmiä ei ole, persoonallisuus ei esiinny lainkaan itsenäisenä, ei ole toiminnallinen eikä sillä ole mitään tunnettua sijaintia tai itsetietoisuutta. Tuolloin se ei yksinkertaisesti olisi missään. Persoonallisuus tulee esiin esimerkiksi juuri meidän ylösnousseessa morontiakehossamme, aina yhtä luotettavan samanlaisena kuin se esiintyi sitä ennen fyysisessä ruumiissamme olevassa mielijärjestelmässä. Mutta mikä pitää koossa juuri nämä persoonallisuuden vakautta osoittavat piirteet? Niiden luulisi olevan jotain osasia tai jonkinlaisia voimia, mutta koska tuollaisia osasia tai voimia ei havaita, niin miten persoonallisuus pysyy koossa, miten se toimii ja missä se säilyy (piilossa) väliajat? Onko persoonallisuus eräänlainen uniikki, monimutkainen ominaisuuksien kaava, joka muuntuu toiminnalliseksi vasta, kun on olemassa sitä

edellyttävä energiajärjestelmä?

Persoonallisuuden yksi keskeinen omaisuus on luovuus. Jokainen persoonallisuuden laji on luonteeltaan luova ja ne voivat jopa osallistua luomiseen. Luovuus on jotain sellaista, joka on yllätyksellistä, spontaania, jopa ennalta tietämätöntä. Jumala on Luoja ja luova, alkuperäinen luovuus. Tämän luovuuden piirteitä näyttää periytyvän Isän lahjoittamiin persoonallisuuksiin luovuutena. Mutta mistä luovuus syntyy ja miten se tulee esiin persoonallisuudessa?

Persoonallisuutta tarkastellessamme päädyimme kuvaukseen sen attribuuteista, mutta niillä ei selity itse persoonallisuus, sen synty tai sen ”olinpaikka” silloin, kun persoonallisuus ei ole liittynyt mihinkään elävään energiajärjestelmään.

Persoonallisuus näyttää olevan universumeissa yksi tärkeimmistä ominaisuuksista, se, jolla saadaan ympäristön dominanssi aikaan. Persoonallisuus antaa mahdollisuuden ylittää ajan ja kausaliteetin mielen toiminnan avulla. Se voi arvioida, kuvitella ja laskea seurausvaihtoehtoja kausaliteetista riippumatta. Se voi ylittää ajattelun, siis järkeilyn eli mielen toimintojen avulla ajan ja suunnitella tulevaisuutta, mutta myös ottaa huomioon menneisyyden kokemukset, kun käytettävissä on mielen muis-

tiinpanot.

Voimat ja energiat eivät kykene itsenäisyyteen: ne noudattavat vain niille asetettuja lainalaisuuksia. Eivätkä edes meidän lähellämme olevat eläimet suunnittele siinä mielessä kuin ihmiset. Ne eivät tee vaihtoehtolaskelmia, vaan toimivat kokemuksensa ja vaistojensa mukaan. Niiden persoonallisilta näyttävät ominaisuudet eivät ole sama kuin persoonallisuus: eläimillä ei ole lahjaksi saatua ainutlaatuista persoonallisuutta.

Persoonallisuus *Urantia-kirjan* mukaan voisi olla seuraavaa (tämä kuvaus ei missään tapauksessa kata edes *Urantia-kirjan* kaikkia mahdollisuuksia):

1. Moraalisuus. Nostaa esiin moraalisuuden toiminnan: erottaa hyvän ja pahan, on alkeellista uskonnollisuutta, ehdoton edellytys esipersonoallisen Ajatuksensuuntaajan saapumiselle sijoittuen eläimen ja ihmisen mielenauttajien toiminnan välimaastoon.
2. Tahto. Erottaa energiat, voimat ja kaiken aineellisuuden persoonallisuudesta, sillä tahto merkitsee kykyä päättää toimia toisin kuin kausaliteetti edellyttää: tahto antaa mahdollisuuden ottaa muutos omaan hallintaan eikä pelkästään toteuttaa lainalaisuuksia.
3. Ainutlaatuinen. On uniikki nyt nykyisyydessä, vastaavia ei ole ikuisessa menneisyydessä eikä tule olemaan ikuisessa tulevaisuudessa.
4. Luova. Persoonallisuus on aina luovaa, olipa se jumalallistunut (infiniittistä) tai jumalallistuvaa (finiittistä). Jumaluden kyky luoda on rajoittamaton, luodun rajoitettua, mutta silti todellista.
5. Tavoite. Eloonjääminen määrittää itse oman olemassaolonsa: kun persoonallisuus on alkanut toimia mielijärjestelmässä, se voi iäistää itsensä tukeutumalla Isään, samaistumalla hänen tahtoonsa.
6. Olemassaolon lakkauttaminen. Persoonallisuuden sitoutuessa lopullisesti pahuuteen se johtaa oman olemassaolon muiden toimesta tehtävään lakkauttamiseen.
7. Isän julkitulo aineellisuudessa. Isän tahtoa toteuttaessaan persoonallisuus alkaa enenevässä määrin heijastaa Isää ajallisuusavaruudellisuudessa. Kun kaikki tekevät niin, Isän täydelli-

- syys levittäytyy finiittisyyteen.
8. Tunnistettavuus. Persoonallisuuden tunnistettavuus, läsnäoloilmiö, on täysin riippumaton siitä, mikä persoonallisuuden kulloinkin vallitseva status, fyysinen, morontiaalinen tai henkiolemus, saattaa olla. Persoonallisuus on aina sama ja aina tunnistettavissa, nyt ja ikuisuudessa.
 9. Hahmo. Persoonallisuudella on aina hahmo (pois lukien muutama erikoistapaus). Kun ihminen sitoutuu hyvään, hahmo kaunistuu, ja kun ihminen sitoutuu pahaan, hahmo rumentuu. Hahmo on tunnistettavuuden edellytys.
 10. Esiintulo. Persoonallisuus tulee esiin vain toimivissa mielen, morontian tai hengen energiajärjestelmissä. Aineellisuudessa persoonallisuus tulee ilmi Ajatuksensuuntaajan läsnäolosta riippumatta, joskin Suuntaajan läsnäolo on edellytys persoonallisuuden täysimääräiseen julkituloon. Sitä ei tiedetä, missä persoonallisuus on fyysisen kuoleman ja morontiaheräämisen välisenä aikana. Morontiassa persoonalli-
 - suus ei ole aktuaalinen, ellei Suuntaaja ole paikalla: tietoisuutta ja persoonallisuutta ei esiinny ilman Suuntaajan aktivoivaa läsnäoloa. Hengen tasolla persoonallisuus alkaa olla yhä läpinäkyvämpää: sisäinen elämä on muille entistä enemmän näkyvää. Täydellistynyt henki, Isän saavuttanut, on muille (hengille) täysin julkinen, havaittavissa, tunnistettavissa ja luettavissa oleva. Mitään ei salata eikä ole sen tarvettakaan.
 11. Koordinointi. Yhdistelmässä osat lasketaan yhteen, järjestelmissä ne ovat järjesteltyjä. Hyvässä järjestelmässä osat ovat järjestyneitä: ne ovat ”kosmisessa positiossa”, huonossa järjestelmässä epäjärjestyksessä. Ihmisjärjestelmässä persoonallisuus yhdistää kaikki toiminnot ja antaa identiteetin sekä tuo mukanaan luovuuteen liittyvät laatusuureet (1227.9). Persoonallisuus on enemmän kuin pelkkä yhdistäminen, sillä siitä muodostuu yksilöllisyys, minuus. Persoonallisuus pitää sisällään kaikki minuuteen liittyvät tekijät ja ennen

kaikkea on niiden yhdistäjä, koordinoija ja kosmisiin realiteetteihin (persoonallisiin jumaluuksiin) suhteuttaja.

12. Kehitys. Persoonallisuuden kehitys on lähes loputonta joskin päämäärän osalta lopullista, kertaluontoista ja ainutlaatuisia. Persoonallisuuden dimensioita on seitsemän, joista vain kolme on toiminnassa aineellisuudesta finaliittitasolle saakka. Seuraavat kolme dimensioita kuuluvat transsendentaaliseen olevaisuuteen ja viimeinen on havaittavissa persoonallisuuden absoluuttisuutena. Tämä viimeinen taso, onneksi, ilmenee aineellisuudessa persoonallisuuden tosiasiana, realiteettina, jonka minätajuinen ihminen tiedostaa eikä siihen tarvita edes henkiymmärrystä. Mutta miten kaikki seitsemän persoonallisuuden dimensioita tulevat esiin lopullisuudessa, siitä meillä ei ole aavistustakaan.
13. Päämäärä. Isän persoonallinen kohtaaminen ei ole mahdollista ennen kuin Korkein, Perimmäinen ja mahdollisesti Absoluuttinen Jumaluus aktualisoituvat. Jumalallisuus laskeutuu ensin infiniittisyydestä finiitti-

syyteen, kietoo mukaansa finiittiset luodut, ottaa heidät mukaansa kokemuksellisuuden kartuttamiseen ja Korkeimman aktuaalistuttamiseen, myöhemmin transsendentaalisen kokemuksen, superkokemuksen, ajan ylittävän kokemuksen kartuttamiseen, Perimmäisen aktuaalistuttamiseen (seuraavat kolme persoonallisuuden dimensioita) ja viimein futuristisessa ikuisuuksien ikuisuudessa johdattaa osallistumaan Absoluuttisen Jumaluuden aktuaalistuttamiseen (sekä saavuttamaan omakohtaisen persoonallisuuden tosiasian absoluuttina).

14. Päämäärän kruunaaminen. Eri-laisten Kolminaisuuksien, viime kädessä Kolminaisuuksien Kolminaisuuden aktualisoituessa (tai sen todentamisessa muulla tavoin), luotu persoonallisuus tunnistaa Isä-Persoonallisuuden ja pääsee hänen kanssaan persoonalliseen suhteeseen kuten kaikkien muiden persoonallisuuksien kanssa (jota Isä on tavoitellut asettamalla omat lopulliset päämääränsä). Finiittinen luotu ja Luoja ovat viimein täydellisessä suhteessa toisiinsa niin, että

persoonallisuus kokee seitsemän persoonallisuusdimension aktualisoitumisen omalla kohdallaan ja niin ollen saavuttaa persoonallisuutensa absoluuttisen tason, kaikki seitsemän persoonallisuuden dimensionaalista tasoa, ja sen vuoksi kykenee Isä-Infiniittisyyden alinfiniittisyyden läpäisemiseen, samoilemaan loputtomasti hänessä ollen kaiken aikaa kanssakäymisessä Isän persoonallisuuden kanssa.

Persoonallisuus, siis mitä se voisi olla?

Meillä on vain iso tukku määritelmiä, kuvailua universumitasoista, joilla persoonallisuus voi toimia, näkemys päämääristä ja paljon kysymyksiä, mutta ei juurikaan vastauksia. Meidän lienee tyytyminen siihen, että persoonallisuus on Isän antama lahja, hyvin läheistä sukua Isän persoonallisuudelle ja sen vuoksi tavattoman rakas hänelle itselleen – ja toivottavasti Isän persoonallisuus on meille luoduille persoonallisuuksille hyvin rakas.

Persoonallisuuden kehittymispotentiaali näyttää olevan valtava ja liittyvän entistä intiimimmin kanssakäymiseen Isä-Infiniittisen kanssa persoonallisuutemme dimensionaalisen kehittymisen myötä.

Jälkikirjoitus

Jeesus opetti totuudensaarnaajille ja valtakunnan evankeliumin opettajille monia asioita, jotka koskivat valtakunnan sanoman levittämistä ja levittämistapaa. On mielenkiintoista, että ensimmäiseksi hän toteasi: *Kunnioittakaa aina ihmisen persoonallisuutta* ja kertoi sen jälkeen, miten kannattaa vedota suoraan jumalalliseen henkeen, joka asuu ihmisen mielessä. Hän varoitti käyttämästä musertavia argumentteja, mentaalista etevämmyyttä, voimakasta tunne-elämään vetoamista tai peräti pakottamista. Hän antoi valtakunnan sanomaa kuulevien ihmisten persoonallisuudelle tavattoman suuren arvon. Hän korosti: *Osoittakaa asianmukaista kunnioitusta oppilaidenne persoonallisuutta kohtaan* [1765:4].

Uskollisuuden riemuvoittoa Urantialla

PERTTI LEINONEN

ESITELMÄ PIDETTY ENGLANNINKIELISENÄ BERLIINISSÄ
8.7.2012

Alkutilanne

Me, jotka olemme tutustuneet *Urantia-kirjan* sanomaan, tiedämme, että elämme hyvin erikoisella ja ainutlaatuisella sfäärillä. Ensinnäkin elämme desimaaliplaneetalla, joka tarkoittaa sitä, että Elämänkantajien on sallittu modifioida elämän peruskaavioita poikkeavasti elämän standardimalleista. Joka kymmenes planeetta on elämän kokeiluplaneetta, jossa Elämänkantajat voivat testata uusia ratkaisuja elämänmuotoihin.

Urantialla ihmistahto ilmaantui ensimmäisen kerran jo alkuperäisen rodun keskuuteen, kun se normaalisti tapahtuu vasta värillisen rodun kohdalla. Värilliset rodut ilmaantuivat Urantialle puoli miljoonaa vuotta sitten ja siinäkin tapahtui poikkeava tapahtuma, kun ensimmäiset värilliset yksilöt ilmaantuivat kaikki samaan perheeseen.

Värillisten rotujen ilmaannuttua tapahtui ensimmäinen jumalallinen planeetan asioihin puuttuminen eli Planeettaprinssin ja hänen esikuntansa saapuminen Urantial-

le. Planeetta sai nyt ihmisen yläpuolella olevan hallitsijan Caligastian ja hänen esikuntansa, johon kuului normaali avustajien ja hallintoapulaisten joukkokunta, enkeleitä ja muita taivaallisia olentoja. Mielenkiintoinen oli meidän kannaltamme varsinaisesti hänen fyysinen esikuntansa, jota kutsuttiin nimellä Caligastian sata. Siihen kuului 50 miestä ja 50 naista, jotka vapaaehtoisesti tulivat mukaan nuoren planeetan opettajiksi. He olivat jo ylönousseita kuolevaisia ihmisiä ja heillä oli paikallisjärjestelmämme pääkaupungin Jerusemin väliaikainen kansalaisuus. He eivät vielä olleet fuusioituneita Ajatuksensuuntaajiinsa ja heidät erotettiin väliaikaisesti toisistaan. Yksikään heistä ei ollut kotoisin Urantialta. Heidät oli koottu suuresta vapaaehtoisten ryhmästä, jotka antautuivat tähän nuoren planeetan sivilisaation rakentamiseen tähtäävään seikkailuun. Näiden 100 henkilön toimittaminen Urantialle serafikuljetuksella ja jälleenmaterialisointi edellytti elämänplasman siirtoa planeetan alkupe räisasukkalta uusille tulokkaille.

Sitä varten Elämänkantajat etsivät sopivat vapaaehtoiset vastaparit Andonin ja Fontan jälkipolvien keskuudesta. Tämä elävä materiaali luovutettiin näiden vapaaehtoisten kehosta uusien tulokkaiden aineellisiin ruumiisiin. Molempien ryhmien fyysinen olemus yhdistettiin järjestelmän elämänvirtapiireihin. Tämä järjestely yhdessä elämänpuun hedelmien kanssa takasi heidän kuolemattomuutensa jatkumisen niin kauan kun tämä käytäntö oli toiminnassa. Planeetan vapaaehtoiset plasmanluovuttajat saivat kunnian tulla esikunnan henkilökohtaisiksi avustajiksi ja kumppaneiksi pitkälle tulevaisuuteen.

Puuttumatta tarkemmin tämän loistavan uudisraivaajien joukon kulttuurinluomisen ja tehtäväkuvausten organisoinnin yksityiskohtiin, todetkaamme Urantian Planeettaprinssin Caligastian ja hänen esikuntansa päämajan Dalamatian toimineen Mesopotamiaa vastaavalla alueella Persianlahden seudulla noin 300 000 vuoden ajan suorittaen menestyksellisesti tehtävänsä sivilisaation alkuunpanijoina jumalallisen suunnitelman mukaan.

Planetaarinen kapina

Kapina alkoi noin 200 000 vuotta sitten. Se oli jo kolmas Neadonisissa. Kapinan alkuunpanija oli Lucifer, joka toimi järjestelmän hallitsi-

jana silloin Sataniassa. Hän oli loistava ensiasteinen Lanonandek-Poika, jolla oli loistavat rekisterimerkinnät ja joka kuului kyvykkäimpiin persoonallisuuksiin omassa luokassaan. On edelleen arvoitus, miksi näin korkean syntyperän omaava olento saattoi haurautta ja poiketa jumalalliselta polulta.

Tämä tapahtuma alkoi Luciferin ja hänen ensimmäisen apulaisensa Saatanan hallittua 607 asutun planeetan järjestelmää yli 500 000 vuoden ajan. Luciferin kolmiosainen vapauden julistus oli lopullinen kapinan aloitus. Hän hyökkäsi suoraan:

1. Universaalisen Isän todellisuutta vastaan
2. Luoja-Pojan Mikaelin hallitusta vastaan
3. Ylönousemuskuolevaisten koulutusjärjestelmää vastaan.

Hän arvosteli ankarasti universumin nykyistä hallintomallia ja edellytti itsenäisyyttä planeettatasolla ja vapaaehtoista liittoutumista paikallisjärjestelmään. Hän ei hyväksynyt konstellaatioiden lakia säätävää asemaa, eikä oikeudenkäytön hallintaa universumin pääkaupungissa. Kaiken tämän oli tarkoitus nostaa Lucifer hänen liittolaisensa propagandan ja agitoinnin avulla erikoisasemaan, joka oli vastoin Universaalisen Isän tahtoa ja Luoja-Pojan hallintoa. Kapina aiheutti kauhistuttavia seurauksia varsinkin ihmistä ylempien olento-

ryhmien keskinäisiin suhteisiin ja kapinallisten olentojen tulevalle kohtalolle.

Kapinan alettua Satania eristettiin välittömästi konstellaation virtapiireistä ja sisarjärjestelmistään. Alkoi ”sota taivaassa”, sekasorto ja puolten valinnan aika pääkaupunki Jerusemissä ja yksittäisillä asuilla planeetoilla.

Urhea Manotia

Erityismaininnan uskollisuudesta on saanut Satanian päämajan serafien toisen komentajan Manotian toiminta kapinan kriittisinä alkuketkinä. Mutta annetaan Manotian kertoa:

”Mutta kaikkein riemastuttavimman hetkeni olen kokenut Luciferin kapinaan liittyneessä järisyttävässä seikkailussa, kun toisen serafikomentajan asemassani kieltäydyin osallistumasta suunniteltuun loukkaukseen Mikaelia vastaan, ja voimalliset kapinalliset hankkivat järjestämiesä yhteysjoukkojen avulla tuhoani. Jerusemissä vallitsi suunnaton sekasorto, mutta ainoakaan uskollinen serafi ei vahingoittunut.

”Lähimmän esimieheni rikottua sopimuksensa osalleni lankesi järjestelmän sekavien serafiasioiden arvonimeni mukaisena johtajana ottaa Jerusemin enkeliarmeijat komentooni. Melkisedekit tukivat minua moraalisesti, Aineellisten Poikien enemmistö antoi minulle osaavaa apua, suunnaton määrä oman luok-

kani jäseniä hylkäsi minut, mutta sain suurenmoista tukea Jerusemin ylösnousemuskoulovalta.

”Kun Luciferin luopuruus oli automaattisesti erottanut meidät konstellaation yhteyspiireistä, olimme tiedonkeruujoukkojemme uskollisuuden varassa. Nämä joukot toimittivat avunpyynnöt lähistöllä olevasta Rantulian järjestelmästä Edentiaan. Ja havaitsimme, että järjestyneisyys, lojaalisuuteen kuuluva ymmärrys ja totuuden henki saavuttivat luonnostaan voiton kapinasta, itsethostuksesta ja niin kutsutusta henkilökohtaisesta vapaudesta. Kykenimme jatkamaan toimintaamme Luciferin kunnioitettavan seuraajan, Järjestelmän uuden Hallitsijan, saapumiseen saakka. Ja heti sen jälkeen minut määrättiin Urantian konkurssipesän Melkisedek-hoitajien joukkokuntaan ja otin hallintaani lojaalit serafiluokat petollisen Caligastian maailmassa, Caligastian, joka oli julistanut sfäärinsä ’vapautettujen maailmojen ja holhouksesta irtautuneiden persoonallisuuksien’ vastikään julki tuodun järjestelmän jäseneksi, järjestelmän, jonka perustamista oli ehdotettu Luciferin julkaisemassa häpeällisessä vapaudenjulistuksessa, siinä, joka oli osoitettu kehotukseksi ’vapautta rakastaville, itsenäisesti ajatteleville ja eteenpäin katsoville älyllisille olennoille Satanian huonosti hallituissa ja kehnosti hoidetuissa maailmoissa.’”

Tämä enkeli palvelee yhä Urantialla ja toimii serafien apulaispäällikkönä. [606:6–607:1]

Montako planeettaa meni kapinallisten puolelle Sataniassa?

Kapinan alkamisen aikaan tässä paikallisjärjestelmässä oli asuttuja planeettoja 607 kpl. *Urantia-kirja* kertoo, että 37 planeettaa eli 6 % asutuista planeetoista meni kapinan puolelle. Voimme siis todeta, ettei kapinanjohtaja onnistunut kovinkaan hyvin yrityksessään. Kuitenkin Urantia oli siinä joukossa, ja tapauksen seuraukset ovat vaikuttaneet merkittävästi planeettamme historian kulkuun ja sen hengelliseen hallintoon.

Urantia liittyy kapinaan

Saatana saapui tehtäväkäynnille Urantialle pian Luciferin ”vapaudenjulistuksen” jälkeen. Käynnin seurauksena Caligastia liittyi kapinaan ja petti näin luottamuksen, joka hänellä oli ollut Planeettaprinssinä. Seurauksena oli, että Caligastia aikoi julistautua planeetan rajattomaksi yksinvaltiaaksi. Avustaja Daligastia vaati kaikkia esikunnan hallintoon kuuluvia luovuttamaan virka-asemansa hänelle – uskotulle miehelle – kunnes virat jaettaisiin uudestaan. Tämä oli tyrmistyttävä vaatimus. Se asetti kaik-

ki ihmisen yläpuoliset olennot valintatilanteen eteen.

Kapinan ihmissankarit Urantialla – Van ja Amadon

Kun vaatimus tehtävien luovuttamisesta oli esitetty, Van vetosi heti Luciferiin, mutta vastaus oli ehdoton alistuminen Caligastian määräysvaltaan. Tähän vastatessaan Van piti ikimuistettavan seitsemäntuntisen puheen, jossa hän nosti virallisen syytteen Daligastiaa, Caligastiaa ja Luciferia vastaan Nebadonin universumin hallitsijan vallan halveksimisesta ja vetosi tällä Edentian Kaikkein Korkeimpiin saadakseen syytteelleen tukea ja vahvistuksen.

Tällä välin virtapiirit oli jo katkaistu ja Urantia eristetty.

Van edusti Prinssin esikunnassa kymmenen neuvoston joukosta heimojen välisen koordinoinnin ja rotujen välisen yhteistyön korkeinta oikeutta. Van ja hänen ihmiskumppaninsa Amadon taistelivat urheasti jumalallisen suunnitelman puolella ja joutuivat odottamaan seitsemän pitkää vuotta ennen kuin yksi Edentian Kaikkein Korkein yhdessä hätätila-Melkisedekien kanssa saapuivat ottamaan planeetan asioiden johdon käsiinsä.

Van ja muut lojaalit vetäytyivät Intian länsipuolisille ylängöille ja muodostivat alkuperäisen suunnit-

telman mukaiset kymmenen nelihenkinen superkansalaisten ryhmää. Lojaalit esikuntalaiset ja kuolemattomat ihmisavustajat Vania ja Amadonia lukuun ottamatta vietiin Jerusemiin tämän seitsemän vuoden jälkeen. Loput uskollisista andonilaisavustajista Vanin ja Amadonin johdolla olivat se biologinen hapate, joka tuotti lukuisia johtajia kapinan jälkeisinä pimeinä aikoina. Van ja Amadon pidettiin planeetalla aina Aatamin aikaan asti elämäpuun annilla ja Melkisedekin elollisuuden huoltotoiminnan ansiosta (s. 759–762).

Kahdentoista Melkisedekin muodostama pesänhoitajien ryhmä vastasi Urantian asioidenhoidosta ja heillä oli apunaan raati, johon kuului lukuisia taivaallisia persoonallisuuksia ja kiinnostavana yksityiskohtana mainitaan **neuvonantajia kahdelta naapuriplaneetalta!** Melkisedekit tekivät toimintasuunnitelmat ja Van avustajineen pani ne toimeen niin, että tuhannen vuoden jälkeen eri puolelle planeettaa oli muodostunut yli 350 edistyksellistä ryhmää. Nämä ryhmät koostuivat uskollisten andoniittien jälkeläisistä, joihin oli sekoittunut värillisistä roduista sinistä, sekä nodiitteja.

Kapinan aiheuttamasta taantumasta huolimatta kehityskelpoisia biologisia reservejä oli jäljellä, ja niitä kehittämällä Van ja Amadon

onnistuivat vaalimaan ihmisrodun luonnollista evoluutiota yli 150 000 vuoden ajan, jolloin se saavutti sen tason, että Aineellinen Poika ja Tytär voitiin lahjoittaa Urantialle (s. 759–760).

Kertomus kapinasta on planeetan historiaan kuuluva tapahtuma, josta *Raamattu* mainitsee lyhyesti ja symbolisesti. Vasta Urantia-ilmoituksessa saamme ymmärrettävän kertomuksen tästä jännittävästä, mutta traagisesta vaiheesta muinaisuudessa ja uskollisten yksilöiden rohkeudesta omistautua täydellisesti totuuden ja oikeamielisyyden puolelle vääryyttä ja itsesthostusta vastaan. Ne kuolevaiset, jotka olivat jo päässeet Jerusemin kansalaisiksi, eivät langenneet. Ajatuksensuuntaajan ja omistautuneen mielen liitto on vahva vakuutus ja tae ihmisen ikuisuudelle.

Kapinasta johtuvilla ongelmilla ja pahalla on myös kääntöpuolensa. Melkisedekit opettavat, että Satanian kapinasta johtuvaa hyvää on jo tuhat kertaa enemmän kuin on siitä johtuneen pahan kokonaismäärä! Tämä on ollut saavutettavissa vain Edentian Konstellaation-Isien ja Paratiisin Universaalisen Isän pitkämielisen toiminnan kautta.

Jeesuksen uskonto

ESITELMÄ TALVIPÄIVILLÄ 2013

SEPPO KANERVA

Yleistä

Vaikkeivät usko ja uskonto suuresti toisistaan poikkeakaan, saattaa silti olla hyödyllistä nähdä niiden välillä eroa.

Usko on *hengellinen* ilmiö ja kokemus. Se on monien muiden lahjojen ohella Jumalan antama lahja (137:8.17; 143:2.7), jonka ihminen – Jumalan hänelle antaman vapaan tahtonsa mahdollistamana – joko ottaa vastaan tai torjuu. Usko tulee rajoittaa uskoksi elävään Jumalaan. Usko on yhtä kuin jumalatietoisuus (0:12.13; 1:4.7). Usko on henkilökohtainen jumalasuhte. On tärkeää huomata, että usko on **hengellistä**; se ei ole mielen eikä järjen luomus.

Uskonto. Ihminen käsittelee, erittelee, jäsentää, analysoi, järkeelee, järkipäristää ja järkeistää uskoaan *mielessään* (joka sekin on jumaluuden antama lahja). Tämän tuloksena muodostuu henkilökohtainen uskonto. Siihen kuuluu henkilökohtainen ymmärrys Ju-

malasta, henkilökohtainen jumaläkäsitys. Jumaluuden lahjaksi antamat henget – Ajatuksensuuntaaja, Totuuden Henki ja muut henkilökohtaiset – auttavat tämän henkilökohtaisen uskonkäsityksen muodostumista. Ajatuksensuuntaajan toiminta on henkilökohtainen ilmoitus. Hengen toimesta ihmisen omakohtaiseen uskontoon ilmaantuu ikuisen elämän kaipuu, halulla Jumalan kaltaiseksi, halu saada selville Jumalan tahto ja halu tehdä ja täyttää Jumalan tahto.

Mutta tähän kaikkeen sekoittuu yksilöittäin vaihtelevassa määrin myös muiden ihmisten henkilökohtaisia uskonnäkemyksiä, institutionaalisten eli laitosuskontojen ja niin kutsuttujen pyhien kirjojen opettamia ja jopa pakottamia oppeja, opinkappaleita ja filosofioita, jotka ovat ilmaantuneet evoluution myötä ihmisen yrityksenä päästä selvyYTEEN Jumalasta ja näkyvästä todellisuudesta. Nämä evoluution myötä ilmaantuneet opit, opinkappaleet ja filosofiat

ovat lähes poikkeuksetta vääriä ja virheellisiä. Ihmisen yläpuoliselta tasolta on aika ajoin – tähän mennessä viisi kertaa – annettu ihmiskunnalle myös ilmoitettua totuutta. Näin evoluutionvaraisissakin uskonnoissa on hitusen verran myös ilmoituksellista ainesta, mutta lähes tyystin se hukkuu ja peittyy väärin oppien alle.

Sekä henkilökohtainen että opittu uskonto; sekä ilmoitususkonto että kehitysuskonto, johtavat tekoihin ja toimintaan. Kehitysuskontojen piirissä syntyy samoin uskovien omahyväisiä yhteisöjä, uskontokuntia, jotka oman käsityksensä mukaan vain ovat Jumalan suosiossa ja jotka omaavat ehdottoman totuuden. Ne torjuvat toisenlaiset uskonkäsitykset. Ne vainoavat ja tappavat toisuskoisia, vääräuskoisia, uskonnottomia eli syntisiä ja käyvät uskonsotia. Ne laativat uskontunnustuksia ja vaativat kaikilta yhteisön jäseniltä sellaisten hyväksymistä. Ne harjoittavat merkityksettömiä sakramentteja, riittejä, rituaaleja ja muita niin kutsuttuja pyhiä toimituksia ja yhteisrukouksia. Ne laativat suuret määrät pyhien kirjojen tulkintoihin perustuvia, useimmiten mieli-

valtaisia, sääntöjä ja määräyksiä, joita kaikkien tulee syntiseksi julistamisen uhalla noudattaa. Ne edellyttävät jäseniltään uhreja, katumusharjoituksia, kirkkokuriin alistumista ja niin edelleen. Niihin ei liitytä vaan niiden piiriin synnyttään. Ne muodostavat hierarkkisia pappiskuntia valvomaan uskontokunnan oppien omaksumista, niiden noudattamista ja niiden ”puhtautta” ja toimittamaan sakramentit ja rituaalit. Ne rakentavat valtavia kirkkoja, moskeijoita ja temppeleitä, jotka ovat sinänsä turhia ja tarpeettomia. Tällaiset uskonnot perustuvat Jumalan pelkäämiseen, ja ne ylläpitävät ja ruokkivat tätä pelkoa.

Henkivaikuttajien ponnistusten tuloksena omakohtainen uskonto perustuu rakastavan Jumalan rakastamiseen. Omakohtaisen uskonnon Jumala on Isä, ja ihmiset ovat kaikki tämän Isän poikia eli kanssaihmiset ovat veljiä. Henkilökohtaisen uskonnon omaava ihminen rakastaa veljiään, mikä johtaa hänet rakastavasti palvelemaan kanssaihmissiään. On tarpeellista huomata, että laitosuskontoihinkin kuuluvilla voi olla ja on myös henkilökohtainen uskonto.

Jeesuksen persoona

Miljardeja vuosia sitten Universaalinen Isä ja Iankaikkinen Poika toivat yhdessä julki uuden, alkuperäisen, samansisältöisen, ainutlaatuisen ja absoluuttisen persoonallisen ajatuksen, ja samassa hetkessä tämä idea personoitui täydellisesti ja lopullisesti uuden ja alkuperäisen Luoja-Pojan olemukseksi ja persoonallisuudeksi. Hän on tasavertainen Jumala Isän ja Jumala Pojan kanssa (7:6.3; 21:1.1; 20:1.1). Hän on 611 121:s tällä tavoin ilmaantunut Mikael-Poika, Luoja-Poika. Hän on Salvingtonin Mikael, Mestari-Mikael, Mestari-Poika, Kristus Mikael, Luoja-Mikael, Nebadonin hallitsija, Nebadonin Jumala, Kuningasten Kuningas ja Herrojen Herra. Hän on puolionsa, Nebadonin Luovan Hengen, Universumin Äiti-Hengen, kanssa osa Seitsenkertaista Jumalaa. Urantialla hän on Jeesus Nasaretilainen, Jumalan Poika ja Ihmisen Poika, Kristus, Jeesus Kristus ja Mestari.

Hän aloitti paikallisuniversuminsa Nebadonin organisoinnin noin 400 miljardia vuotta sitten. Ansaitakseen hallitsijan asemansa hänen, niin kuin kaikkien Mikaeli-

en, tuli hankkia luomiensa olentojen kokemus seitsemän kertaa eri sfääreillä ja eri olentoryhmille lahjoittautumalla. Nebadonin Mikael on suorittanut kaikki seitsemän lahjoittautumista. Niistä ensimmäinen tapahtui noin miljardi vuotta sitten, ja viimeinen, seitsemäs, ihmisen hahmossa toteutettu lahjoittautuminen 2 000 vuotta sitten Urantialla (119:0.7). Jeesus, Ihmisen Poika on nyt, seitsemännen lahjoittautumisensa jälkeen, täysivaltainen Nebadonin paikallisuniversumin hallitsija ja Mestari-Poika.

Jeesus nousi oman uskonsa ja uskontonsa nojalla ja Ajatuksensuuntaajansa toiminnan tuloksena Urantia-lahjoittautumisensa aikana ihmisen tasolta jumalallisuuteen (196:2.4). Hän on toisin sanoen kaksinkertaisesti Jumala. Nyt ei siis ole kysymys pelkästään siitä, että Jeesus tiedosti olevansa Jumalan Poika, Luoja-Poika ja Nebadonin universumin täysivaltainen ja jumalallinen hallitsija. Hän on osa Seitsenkertaista Jumalaa, Jumalan jumalallinen Poika, mutta hän on myös Ihmisen Poika, joka nousi ihmisyydestä Jumalaksi, niin että hän julisti: ”Isä ja minä olemme

yhtä.” Jeesus antoi kehotuksen, että jokaisesta uskovasta tulisi yhtä hänen kanssaan niin kuin hän ja Isä ovat yhtä (184:4.6). Hänestä tuli uusi ja elävä tie, jonka kautta kaikki kuolevaiset voivat nousta ihmisyydestä jumalallisuuteen (129:4.7). Hän saavutti Jumaluuden Urantialla elämänsä lyhyen elämän aikana; meiltä kuolevaisilta tämän tien kulkeminen ja Jumaluuden saavuttaminen vaatii miljardeja vuosia (48:8.4; 109:1.5). Jeesus, Jošua ben Josef, Jumalan Poika, syntyi ihmiseksi tavalla, joka on Sonaringtonin salaisuus ja jota emme tule koskaan tietämään emmekä ymmärtämään. Ihmisen Poika syntyi Betlehemissä keskipäivällä elokuun 21:ntenä vuonna 7 eKr. Hänet kastettiin puolenpäivän aikaan 14. tammikuuta v. 26, jolloin hänen sielunsa olisi ollut valmis fuusioitumaan Ajatuksensuuntaajan kanssa, mutta fuusioitumisen sijasta tapahtuikin Ajatuksensuuntaajan personoituminen; personoitunut Suuntaaja julisti: ”Tämä on rakastettu Poikani, joka on minulle suuresti mieleen.” Jeesus aloitti julkisen toimintansa pian tämän jälkeen, helmikuussa v. 26. Hermonvuorella eli kirkastusvuorella,

15. elokuuta v. 29, sama ääni julisti: ”Tämä on rakastettu Poikani, ottakaa hänestä vaarin.” Jeesus, Ihmisen Poika, tapettiin ristiinnaulitsemalla, ja Ihmis-Jeesus kuoli Jerusalemissa noin kello 15, huhtikuun 7. päivänä v. 30, jolloin hän viimeisinä sanoinaan julisti lujalla äänellä: ”Se on täytetty. Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni.” Hänen morontiahahmonsansa nousi hautakammioista 9. huhtikuuta kello 3.02. Enkelit hävittivät hänen ruumiinsa kello 3.10.

Luoja-Pojissa sekoittuu Universaalisen Isän rakkaus Iankaikkisen Pojan laupeuteen, ja se paljastuu paikallisuniversumeille Mikaelien luomisvoimana, rakkaudentäyteisenä huolenpitona ja ymmärtäväisenä hallitsijanvaltana. Paikallisuniversumeissa Mikael-Pojat toimivat tuottaakseen avaruuden luoduille ilmoituksen Paratiisin Jumaluuksista: Luoja-Poika kuvastaa paikallisuniversumin Isän ominaisuudessa Universaalisen Isän infiinitistä olemusta. Mikaelit vaikuttavat osaltaan Korkeimman Jumalan persoonallisuuden ja suvereenisuuden todellistumiseen ja paljastumiseen universumeissa ja universumeille (20:10.3–4).

Jeesuksen usko

Luku 196 on omistettu kokonaisuudessaan Jeesuksen uskon selvittelyyn ja kuvailuun. Jeesuksen uskosta Jumalaan todetaan, että se oli ylevää ja varauksetonta; hän ei koskaan epäillyt Jumalan huolenpidon ja ohjauksen varmuutta (196:0.1). *Hänen uskonsa ei ollut perinteistä eikä pelkästään älyllistä, vaan se oli täysin omakohtaista ja puhtaasti hengellistä* [196:0.1]. Jeesuksen usko oli jotakin enemmän kuin älyllisen pohdinnan tulos, eikä se ollut mystiikkaa (196:0.4). Hänen uskonsa oli elävää, omakohtaista, omintakeista, spontaania ja puhtaasti hengellistä uskoa Jumalaan (196:0.5). Henkilökohtaisen uskonsa varassa hän eli suoraan taivaallisen Isän edessä (196:0.3). Hän seisoi tyynenä Jumalan edessä, vapaana kaikista peiloista ja täysin tietoisena hengellisestä voittamattomuudestaan (196:0.5). Jeesuksen usko oli ehdotonta ja epäilemätöntä; sen satona oli ilo ja vakuuttuneisuus ehdottomasta henkilökohtaisesta turvallisuudesta (196:0.12). Se oli luottavaista kuin lapsen usko. Jeesuksen usko oli lapsenomaista, mutta ei

missään mielessä lapsellista (196:0.12). Jeesuksen jumalakäsitys oli, että Jumala on elävä ystävä, rakastava Isä, jumalallinen läsnäoleva (5:4.13).

Jeesuksen uskosta kerrotaan, ettei se ollut milloinkaan fanaattista; se ei koettanut saada yliotetta hänen tasapainoisista älyllisistä arvioistaan jokapäiväisten ongelmien kohdalla (196:1.2).

Jeesuksen uskonto

Jeesuksen uskonto on niin monipuolinen ja monisyinen kokonaisuus, että sen kaikenkattava esittely on jokseenkin mahdotonta. Seuraavassa se on koottu yhteen muutamien otsakkeen alle.

Yleistä. Jeesus perusti uskonnon, jonka sisältönä on Jumalan tahdon täyttämässä ja ihmisten veljeskunnan palvelemisessa saatu henkilökohtainen kokemus [196:2.6]. Jeesuksen perustama uskonto ei siis ole kristinusko. On syytä kiinnittää erityinen huomio sanaan *henkilökohtainen*, sillä usko ja yksilön perustalta luoma uskonto ovat aina henkilökohtaisia. Se perustuu Universaalisen Isän kanssa solmit-

tuihin henkilökohtaisiin hengellisiin suhteisiin (196:0.4).

Luvun 100 jaksossa 7 Jeesuksen uskontoa luonnehditaan monella tavalla. Siitä todetaan muun muassa, ettei siinä esiinny ulkokultaisuutta eikä teennäisyyttä; se on aitoa. Se on totuutta kohtaan empimättömän uskollinen. Se on järkevää ja käytännöllistä, siinä ei esiinny oikullisuutta, arvaamattomuutta eikä eriskummallisuutta. Se ei siedä hurskastelua. Se on ominta-keista, vapaata perinteisyydestä ja sovinnaisuuksista; siinä ei esiinny ahdasmielisyyttä. Se on arvovaltaista. Siihen ei sisälly pelkoa, eikä Jumalan lepyttelyä uhrein. Jeesus rakasti ihmisiä ja suhtautui heihin Jumalan lapsina ja omina veljinään. Jeesuksen usko on näin ollen rakkauden, laupeuden, anteeksiantamisen ja armon, oikeudenmukaisuuden, uskonto. Sen luottamus Jumalaan on pohjatonta.

Jeesuksen uskonnon opetuksia esitellään monissa luvuissa, kuten luvuissa 100, 101 ja varsinkin luvussa 196, jonka nimikin on *Jeesuksen usko*.

Luvussa 100 esitetään seuraava seikkaperäinen ja ihmisen kannalta keskeisimmät käsitteet sisältävä selvitys Jeesuksen uskonnosta: *Jeesuksen usko osoitti tien ihmisen pe-*

lastuksen lopullisuuteen, siihen, mitä kuolevainen voi universumissa perimmältään saavuttaa, sillä se tarjosi: 1. Pelastuksen aineen kahleista, kun ihminen omakohtaisesti tajuaa olevansa Jumalan poika, Jumalan, joka on henki. 2. Pelastuksen järjen orjuudesta: ihmisen on määrä tietää totuus, ja totuus on hänet vapauttava. 3. Pelastuksen hengellisestä sokeudesta; sen, että ihminen tajuaa kuolevaisten olevan veljiä – – hengellisen todellisuuden löytymisen palvelun avulla ja henkiarvojen hyvyyden paljastumisen hoivaamisen kautta. 4. Pelastuksen minuuden epätäydellisyydestä universumin henkitasojen saavuttamisen kautta ja lopulta tapahtuvalla havonalaisen harmonian ja paratiisillisen täydellisyyden todentumisella. 5. Pelastuksen minuudesta, vapahduksen itsensä tajuamisen rajoittuneisuuksista – –. 6. Pelastuksen ajallisuudesta, ikuisen elämän saavuttamisen, mihin kuuluu päättymätön edistyminen Jumalan tuntemisessa ja Jumalan palvelemisessa. 7. Pelastuksen finiittisyydestä, täydellistyneen ykseyden Jumalan kanssa – –. [101:6.8–15]

*Taivaan valtakunnan evan-
geliumi.* Jeesuksen toistamasta pääs-

tyään toistama evankeliumi, tai-
vaan valtakunnan evankeliumi, on
kaikessa yksinkertaisuudessaan hä-
nen uskontonsa perusta. Jeesus
pyrki juurruttamaan kaikkien mie-
leen, että uskovien ainoana asiana
on tuoda ihmisten tietoon se, että
Jumala on heidän Isänsä – johdat-
taa heidät tiedostamaan oma poi-
kautensa suhteessa Jumalaan ja vel-
jeytensä suhteessa kanssaihmiin
(141:7.4). Jeesuksen palattua Sal-
vingtoniin tämä evankeliumi Ju-
malan Isyydestä ja ihmisten veljey-
destä lähestulkoon katosi maail-
masta. Siitä ovat kuitenkin johdet-
tavissa hänen muutkin opetuksen-
sa ja uskonnolliset käsitteensä.

Taivaan valtakuntaa sinänsä kä-
sitellään luvussa 170. Siitä esitetään
monia määritelmiä, jotka eivät ole
keskenään ristiriidassa. Yksinker-
taisimman määritelmän mukaan se
on evankeliumiin uskovien veljes-
kunta (170:4.3).

Ikuinen elämä ja pitkä taivas-
matka jumalalliseen täydellisyys-
teen ovat jokaisen sellaisen kuole-
vaisen saavutettavissa, joka päättää
astua taivaan valtakuntaan maan
päällä ja tunnustaa hyväksyvänsä
sen, että hän on Jumalan poika ja
ihmisten veli (160:5.7). Joka astuu

valtakuntaan, hänellä on jo ikui-
nen elämä – hän ei koskaan me-
nehdy (146:3.7). Jumalan poikau-
den vastaanottaminen ja valtakun-
taan astuminen tunnetaan myös
uudestisyntymisenä ja hengestä
syntymisenä. Jeesuksen uskonto ei
etsi pakotietä tästä elämästä, au-
tuutta toisenlaisessa olotilassa
(194:3.3); se ei etsi toimetonta rau-
haa tässä maailmassa, se päinvas-
toin johdattaa uskovansa dynaami-
seen kanssaihmiin ja ihmiskun-
nan yhteiskunnalliseen palvelemi-
seen.

Hengen hedelmät. Taivaan valta-
kuntaan liittyneet uskonpojat
tuottavat hengen hedelmiä. Hen-
gen hedelmistä näkyvin on halu
tietää, mikä on Jumalan tahto, ja
täyttää ja tehdä se. Jumalan tahto
on rakkaus, palvelun halu ja palve-
leminen, omien kanssaihmiensä
rakastaminen ja heidän parhaansa
etsiminen. Rakkaus on halua tehdä
hyvää toisille (56:10.21). Morontia-
Jeesus selvitti Tyyron uskoville 16.
toukokuuta v. 30, mitä hengen he-
delmät ovat. Hän sanoi: – – *jotka
ovat syntyneet hengestä, alkavat vä-
littömästi tuottaa hengen hedelmiä.
Jumalaa tuntevien kuolevaisten elä-*

mässä esille tulevat jumalallisen hengen hedelmät ovat rakastava palveleminen, epäitsekäs antaumus, peloton lojaalisuus, vilpittömästä rehellisyys, valistunut vilpittömyys, kuolematon toivo, epäilemätön luottamus, armelias huolenpito, pettämätön hyvyys, anteeksiantava pitkämielisyys ja pysyvä rauha. Elleivät uskoviksi tunnustautuneet tuota elämässään näitä jumalallisia hengen hedelmiä, he ovat kuolleita; Totuuden Henki ei ole heissä; he ovat elävän viinipuun hyödyttämiä oksia, ja kohta heidät karsitaan pois. Isäni edellyttää uskon lasten kantavan runsaasti hengen hedelmiä. – – Isä edellyttää teiltä, että te armon avulla vartutte hengellisen aikuisuuden täyteen mittaan [193:2.2]. Viimeisellä ehtoollisella Jeesus lausui tästä samasta asiasta seuraavaa: Minä olen oikea viinipuun oksa, ja Isäni on viinitarhuri. Minä olen viinipuun oksa, ja te olette oksat. Ja Isä edellyttää minulta vain, että kannatte paljon hedelmiä. Viinipuun karsimisen tarkoituksena on vain sen oksien satoisuuden lisääminen. Jokaisen minusta versovan oksan, joka ei kanna hedelmää, Isä karsii pois. Jokaisen hedelmää tuottavan oksan Isä puhdistaa, jotta se kantaa entistäkin enemmän hedel-

miä. Olette jo puhtaat sen sanan kautta, jonka olen puhunut, mutta teidän tulee myös pysyä puhtaina. Teidän täytyy pysyä minussa, ja minun teissä, sillä oksa kuihtuu, jos se erotetaan viinipuusta. Niin kuin ei oksakaan voi kantaa hedelmää, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään voi tuottaa rakastavan palvelun hedelmiä, ellei te pysy minussa. Muistakaa, että minä olen se oikea viinipuun oksa, ja te olette sen elävät oksat. Joka elää minussa ja minä hänessä, kantaa runsain määrin hengen hedelmiä ja kokee ylintä iloa siitä, että tuottaa tämän hengellisen sadon. Jos tahdotte pitää tämän elävän hengellisen yhteyden minuun, kannatte runsaan hedelmäsadon. Jos pysytte minussa ja jos sanani elävät teissä, kykenette esteettömään kanssakäymiseen kanssani, ja siinä tapauksessa elävä henkeni voi niin täyttää teidät, että voitte pyytää, mitä henkeni ikinä tahtoo, ja tehdä kaiken tämän täysin vakuuttuneina siitä, että Isä suostuu pyyntöömme. Isä kruunataan kunnialla sillä, että viinipuussa on paljon eläviä oksia ja että jokainen oksa kantaa runsaasti hedelmää. Ja kun maailma näkee nämä hedelmiä kantavat oksat – ystäväni, jotka rakastavat toisiaan

niin kuin minä olen heitä rakastanut, – niin kaikki ihmiset tietävät teidän totisesti olevan opetuslapsiani. [180:2.1] Niin kuin Isä on minua rakastanut, niin olen minäkin teitä rakastanut. [180:2.2].

Riitit ja rituaalit. Jeesuksen uskontoon ei muistoateriaa lukuun ottamatta kuulu mitään riittejä eikä rituaaleja. Jeesus salli apostolien toimittaa kasterituaalin, koska se oli täysin harmitonta. Se ei siis ollut millään muotoa taivaan valtakunnan jäsenyyden tai poikauden edellytys eikä vapautus perisyntistä. Asiasta mitään ymmärtämättömiä vauvojen kastaminen taivaan valtakunnan (eli kirkon) jäseniksi on taikauskkoa. Jeesuksen uskontoon ei kuulu minkäänlainen oppi perisyntistä.

Katumusharjoitukset ja lihan kuolettaminen, paasto, itsensä ruoskiminen ja kivun etsiminen eivät kuulu Jeesuksen uskontoon.

Jeesus ei asettanut mitään kannibalistista ehtoollisrituaalia. Kristillisissä kirkoissa kaikkialla maailmassa uskotaan toisin. Niinpä Paavalin *Korinttilaiskirjeen* seuraavia sanoja käytetään ehtoollisen asettusanoina: ”Herra Jeesus sinä yö-

nä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: ’Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.’ Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: ’Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin siitä juotte, tehkää se minun muistokseni.’ Niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te siis julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee.”

Todellisuudessa Jeesus sanoi näin: *Kun Jeesukselle tuotiin kolmas viinimalja, ”siunausmalja”, hän nousi divaanilta, otti maljan käsiinsä ja siunasi sen sanoen: ”Ottakaa, jokainen teistä, tämä malja ja juokaa siitä. Olkoon tämä muistomaljani. Tämä on siunauksen malja, joka kertoo uudesta, laupeuden ja totuuden tuomiokaudesta. Olkoon tämä malja teille vertauskuva jumalallisen Totuuden Hengen vuodattamisesta ja vaikutuksesta.” – Mestari asetti uuden muistoehtoollisen sen uuden tuomiokauden symboliksi, jonka kuluessa orjuutettu yksilö nousee seremoniallisuuden ja itsekkyyden kableista elävän Jumalan vapautettujen uskonpoikien veljesyhte-*

sön ja toveruuden hengelliseen iloon. – – Mestari otti leivän, ja kiitokset lausuttuaan hän mursi sen palasiksi, kehotti heitä panemaan leivän kiertämään sanoen: ”Ottakaa tämä muistoleipä ja syökää se. Olen kertonut teille, että minä olen elämän leipä. Ja tämä elämän leipä on Isän ja Pojan yhdistynyt elämä yhtenä lahjana. Isän sana, sellaisena kuin se paljastuu Pojassa, on totisesti elämän leipä.” Tämän muistoehtoollisen asettaessaan Mestari turvautui, niin kuin hänen tapansa aina oli, vertauskuviin ja symboleihin. Hän käytti symboleja siksi, että hän halusi opettaa tietyt suuret hengelliset totuudet tavalla, joka tekisi hänen seuraajilleen vaikeaksi liittää hänen sanoihinsa täsmällisiä tulkintoja ja tarkalleen määrättyjä merkityksiä. Hän koetti tällä keinoin estää sellaisen, että toinen toistaan seuraavat sukupolvet jähmettävät hänen opetuksensa ja sitovat hänen hengelliset tarkoituksensa perinteen ja dogmin kuolleilla kahleilla. Asettaessaan tämän ainoan hänen koko elämäntehdävänsä liittyvän seremonian eli sakramentin Jesus piti tarkoin huolen siitä, että hän vain antaisi viitteitä tarkoituksistaan, pikemminkin kuin että hän olisi sitoutunut täs-

mällisiin määritelmiin. Hän ei halunnut jonkin täsmällisen muotokielen vahvistamalla hävittää yksilön käsitystä jumalallisesta kanssakäymisestä, eikä hän halunnut rajoittaa uskovan hengellistä mielikuvitusta asettamalla sen muotokielen pihtihin. Pikemminkin hän pyrki päästämään ihmisen uudestisyntyneen sielun valloilleen, nostamaan sen uuden ja elävän hengellisen vapauden riemukkaille siiville. [179:5.1–5]

Kanssaihmissen rakastaminen. Luvussa 100 Neadonin Melkisedek esittää tällaisen selvityksen kanssaihmissen rakastamisesta. Se siis ei ole Jeesuksen esittämä selvitys, mutta voimme olla vakuuttuneita siitä, että se on täysin Jeesuksen uskonnon mukainen. Pelkkä tahdonponnistus ei riitä siihen, että aidosti rakastaisit kanssaihmissiäsi. Rakkaus syntyy vain lähimmäisesi vaikuttimien ja näkemysten perinpohjaisesta ymmärtämisestä. Yhtä tärkeää ei ole, että rakastat tänään kaikkia ihmisiä kuin että joka päivä opit rakastamaan taas yhtä ihmistä lisää. Jos joka päivä tai joka viikko yllät ymmärtämään taas yhtä uutta lähimmäistäsi, ja jos tämä on se, mihin joka tapauksessa kykenet, silloin

olet eittämättä sosiaalistamassa ja kiistämättä hengellistämässä persoonallisuuttasi. Rakkaus on tarttuvaa, ja kun inhimillinen kiintymys on järkevää ja viisasta, rakkaus on tarttuvampaa kuin viha. Mutta vain aito ja epäitsekkäs rakkaus on kiistatoman tarttuvaa. Jospa vain jokaisesta kuolevaisesta voisi tulla dynaamisen kiintymyksen keskus, niin tämä hyvänlaatuinen rakkauden virus ottaisi kohta kokonaan valtaansa ihmiskunnan tunnekylläisten emotionoiden virran sellaisessa laajuudessa, että rakkaus sulkisi sisäänsä koko sivilisaation, ja se merkitsisi, että ihmisten veljeys on toteutunut. [100:4.6]

Viimeisellä ehtoollisella Jeesus antoi yhdelletoista apostolille tämän uuden käskyn: *Tahtoisin, että teette vieläkin suurempia rakkauden tekoja uskovan veljesyhteisön valtakunnassa. Ja siksi annankin teille tämän uuden käskyn: Rakastakaa toisianne niin kuin minä olen teitä rakastanut. Ja tämän myötä kaikki ihmiset tietävät teidän olevan minun opetuslapsiani, jos näin toisianne rakastatte. – Kehottaessani teitä rakastamaan toisianne niin kuin minä olen teitä rakastanut, pidän edessänne oikean rakkauden kor-*

keinta mittapuuta, – Jos vain rakastatte toisianne, kuten minä rakastan teitä, olette ystäviäni, ja puhun teille alati siitä, minkä Isä paljastaa minulle. – tulette kokemaan jumalallista riemun täyteyttä, jos vain noudatatte käskyäni ja rakastatte toinen toisianne niin kuin minä olen teitä rakastanut. [180:1.1, 2, 3]

Jumalan tahto. Jeesus olisi halunnut valtakunta-sanan sijasta käyttää ilmaisua Jumalan tahto, mutta silloiset olosuhteet tekivät tämän mahdottomaksi. Jeesus näki valtakunnan toveriyhteisössä Jumalan tahdon toteutuman ja täyttymyksen (196:0.8). On siis mahdollista tarkastella, mitä Jumalan tahto on. Jokainen Jumalan poika, jokainen uskova, pyrkii saamaan selville, mitä Jumala tahtoo, ja jokainen uskova pyrkii täyttämään Jumalan tahdon. Urantia-ilmoituksessa esitetään melkoinen määrä yleisellä tasolla olevia selvityksiä siitä, mikä Jumalan tahto on. Näistä yleisistä selvityksistä on johdettavissa se, mikä missäkin yksittäistilanteessa on Jumalan tahto.

Järisyttävin, jopa järkyttävin ja majesteettisin, niistä on suorana lainauksena useaan kertaan (19

kertaa) esitetty Jumalan tahdonilmaus: *Olkaa täydelliset, niin kuin minä olen täydellinen* (1:0.36; 7:4.7; 7:5.1; 26:4.12; 26:9.3; 26:11.4; 40:7.4; 56:0.1; 94:3.1; 99:5.3; 107:0.3; 137:8.13; 140:3.16; 140:5.15; 140:8.32; 140:10.1; 142:7.13; 161:1.10; 181:2.25).

Isän tahto on, että jokainen hänen poikansa pelastuu, että jokaisella heistä on ikuinen elämä ja että jokainen heistä saavuttaa hänen täydellisyytensä, eli että jokainen heistä edistyy eläimestä enkeliksi, enkelistä hengeksi ja hengestä Jumalaksi (48:8.4; 1:2.6; 2:5.2).

Rakkaus tunnistaa sen, mikä on Jumalan tahtomaailmasta peräisin oleva tahto. Jumalan tahtoon kuuluu laupeuden osoittaminen, kärsivällisyys ja anteeksianto (2:6.9). Jumalan tahto on elävä rakkaus (3:6.2). Jumala tahtoo osoittaa armeliaisuutta ja isällistä suhdetta persoonallisuuksiin (3:2.13). Jumalan tahto on lahjoittaa vapaa tahto kaikille persoonallisille luoduille, ja nämä voivat valjastaa oman tahtonsa Jumalan tahdon tekemiseen (54:2.3). Jumala tahtoo, että ihmisen sydämessä on täydellisyyden kaipuu, halu täyttää Jumalan tahto ja halu tulla Jumalan kaltaiseksi

(102:1.1; 111:5.2; 130:2.7; 140:8.32; 140:10.9).

Jumalan tahto on luominen, ja evoluutio kuuluu osana luomiseen.

Jumalan tahto on, että miehet ja naiset löytäisivät korkeimman palveluksensa – – siitä, että he perustavat kodin ottaakseen vastaan ja kasvattaakseen lapset, joiden luomisessa näistä vanhemmista tulee taivaan ja maan Luojiin kumppaneita (167:5.7).

Isän tahto on, että ihminen työskentelee sinnikkäästi kohentaakseen omaa tilaansa maan päällä (148:5.3).

Jumalan tahto on ihmisen epäitsekkäs rakkaus, jonka hedelmiä ovat kohentunut eettinen ja moraalinen käyttäytyminen (170:2.18). Jumalan tahdon täyttäminen on elonjäämisen ja sen jälkeen tapahtuvan täydellistymisen salaisuus (111:5.2).

Jeesus ei esittänyt mitään sääntöjä uskovien noudatettaviksi, sillä uskonto on puhtaasti yksilökohtainen kokemus, jossa ei ole mitään sääntöjä, mutta jolla on seuraamuksena moraalin ja etiikan koheneminen. Jeesus esitti myös seuraavat varoituksen sanat: *Kun Jumalan tahto on lakinne, olette ja-*

loja orja-alamaisia. Mutta uskoessanne tähän uuteen evankeliumiin, jonka mukaan olette Jumalan poikia, Isäni tahdosta tulee teidän tahtonne, ja teidät korotetaan siihen korkeaan asemaan, joka on Jumalan vapaiden lasten, valtakunnan vapahdettujen poikien, asema [141:2.2]. Institutionaalinen uskonto esittää suuren määrän sääntöjä, joiden rikkominen on synti. Jeesuksen uskonnossa synti on tahallista Jumalan tahtoa vastaan kapinointia ja sen rikkomista.

Jumalan tahto ei ole, että hänen uskonpoikansa vetäytyvät maailmasta ja sulkeutuvat omaan suljettuun yhteisöönsä eli luostariin. Jumalan tahto on, että uskovat vaikuttavat dynaamisesti yhteiskunnassa ja pyrkivät uskonsa nojalla kohentamaan ihmisten yhteiskuntia.

Rukoilu ja yhteydenpito Jumala Isään. Jeesus eli kaiken aikaa Jumalan kasvojen edessä, mutta hän vetäytyi myös yksinäisyyteen siellä rukoillakseen ja pitääkseen yhteyttä Isäänsä. Jeesus piti yllä katkeamatonta yhteyttä Jumalaan. Kuka tahansa uskova voi toimia samoin. Siihen ei tarvita johdatuksia, äänenkuulemisia, näkyjä eikä erikoi-

sia spiritistisiä, kirkollisia tai uskonnollisia menoja ja rituaaleja (196:0.10).

Jeesuksen uskonnon yhteiskunnallinen merkitys. Jeesuksen uskonto mursi kaikki kansalliset raja-aidat ja rodulliset kahleet (194:3.5). Jeesuksen uskonto on toisin sanoen globaalia, universaalista. Jeesuksen uskonto on väkevin yhdistävä tekijä, jonka maailma on konsanaan tuntenut (194:3.17). Jeesuksen uskonto edistää korkeammantyyppistä sivilisaatiota luomalla korkeimmantyyppisen hengellisen persoonallisuuden (194:3.7). Jeesuksen uskonnon mukainen Jumalan poikaus johtaa moraalin ja etiikan kohenemiseen. Uskonto tarvitsee uusia johtajia, miehiä ja naisia, jotka rohkenevat panna luottamuksensa yksinomaan Jeesukseen ja hänen opetuksiinsa. Jeesuksen uskonnon opettajat omistautuvat vain ja ainoastaan ihmisten hengelliseen uudistamiseen ja he tarjoavat sen johtajuuden ja inspiraation, joita maailman sosiaalinen, moraalinen, taloudellinen ja poliittinen uudelleenjärjestäminen tarvitsevat (195:9.4).



Kuva: Martti Vanninen
(m/s Vingaren Kalifornian edustalla 1959)

Kevätkauden esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää esitelmätilaisuuksia Helsingin keskustassa sijaitsevassa **Rajatiedon keskuksessa**, (14.30–17.00) osoitteessa Uudenmaankatu 33, 00120 Helsinki, Esitelmät ovat lauantaisin.

Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

- 23.3.2013 **Martti Vanninen ja Pertti Leinonen**
Aihe: Urantia-kirjan kosmologiaa, osa 1. Paikallisjärjestelmä
- 27.4.2013 **Martti Vanninen ja Pertti Leinonen**
Aihe: Urantia-kirjan kosmologiaa, osa 2. Konstellaatio
- 25.5.2013 **Martti Vanninen ja Pertti Leinonen**
Aihe: Urantia-kirjan kosmologiaa, osa 3. Paikallisuniversumi
- 15.6.2013 **Urantia-seuran vuosikokous ja esitelmä:**
Martti Vanninen ja Pertti Leinonen
Aihe: Urantia-kirjan kosmologiaa, osa 4. Sektorit

Seura osallistuu vuonna 2013 seuraaviin tilaisuuksiin:

Hengen ja Tiedon messut Tampereella 13.–14.4.2013.

Seura järjestää kesäpäivät ensimmäistä kertaa elokuussa:
Alkio-opistolla, Jyväskylän Korpilahdella, 16.–18.8.2013

Hallitus ja komiteat

Tapio Talvitie, puheenjohtaja
Puh. 050 332 2739

Makaksentie 10, 02750 ESPOO
puheenjohtaja@urantia.fi

Seppo Niskanen, varapuheenjohtaja
Puh. 040 526 8283

UUSIKAUPUNKI
varapuheenjohtaja@urantia.fi

Tuula Laine, sihteeri
Puh. 040 090 3295

Otakallio 1 C 22, 02150 ESPOO
sihteeri@urantia.fi

Anja Vuori, rahastonhoitaja
Puh. 040 748 4289

RAUMA
rahastonhoitaja@urantia.fi

Hanna Holopainen, jäsenkomitean pj.
Puh. 040 763 0917

TURKU
jasenkomitea-pj@urantia.fi

Pertti Leinonen, julkaisukomitean pj.
Puh. 050 041 6336

ESPOO
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Erja Kalenius, koulutuskomitean pj.
Puh. 040 705 5572

TAMPERE
koulutuskomitea-pj@urantia.fi

Raimo Ala-Hynnälä, konferenssikomitean pj.
Puh. 040 088 9732

JYVÄSKYLÄ
konferenssikomitea-pj@urantia.fi

Tapio Pulli, sähköisen viestinnän komitean pj.
Puh. 050 540 4582

KIRJALA
internetpalvelut-pj@urantia.fi

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdysiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsinki–Helsingfors

Helsingin opintoryhmä kokoontuu 6.2.2013 alkaen parillisten viikkojen keskiviikkona klo 17.00 osoitteessa Uudenmaankatu 33. Käsittelemme *Urantia-kirja* IV osaa. Yhteyshenkilö: *Helena Juola*, puh. 050 5307785. (s-posti: Helena.Juola).

Beträffande svenskspråkig studiegrupp, kontakta:

[Joel Rehnstrom](mailto:Joel.Rehnstrom)

tel. 040 845 2125 eller (09) 221 3125.

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri (ent. Kauklahden opintopiiri) kokoontuu lauantaisin klo 10–12 Villa Apteekin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO.

Pentti Lehtelä, puh. 040 060 9790
(pentti.lehtela@pp1.inet.fi)

Pertti Leinonen, puh. 050 041 6336
(tmi.leinonen@kolumbus.fi)

Martti Vanninen, puh. 040 727 8714
(martti.vanninen@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Lisätietoja:

Kari Haavisto, puh. 040 507 3048
(kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynnilä*,
puh. 040 088 9732
(gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Lisätietoja: *Juhani Leino*,
(juhanileino6@gmail.com).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,
puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja
Tuula Parviainen, Lamminraitti 12
as. 7, 16900 LAMMI,
puh. (03) 674 3226.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Kuusitie 9 A 7, 37500 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942
(kalle.krekila@gmail.com).

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasarmintie 20 A 84, 90100 OULU, puh. 040 502 6604
(reijo.hamari@luukku.com).

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, RAUMA, puh. 040 748 4289
(anja.m.vuori@gmail.com).

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kari Kippo*, puh. 050 327 1045
(kr.kippo@pp.inet.fi).

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. 050 540 4582
(tapio.pulli@kolumbus.fi).

Stockholm, Sverige

Urantia-träffen i Stockholm på jämna veckors lördagar kl. 14.00. Plats: Kulturhusets bibliotek-cafe, ingång från plattan. Ring +467 3758 2458 om du har frågor.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.



Itella Green